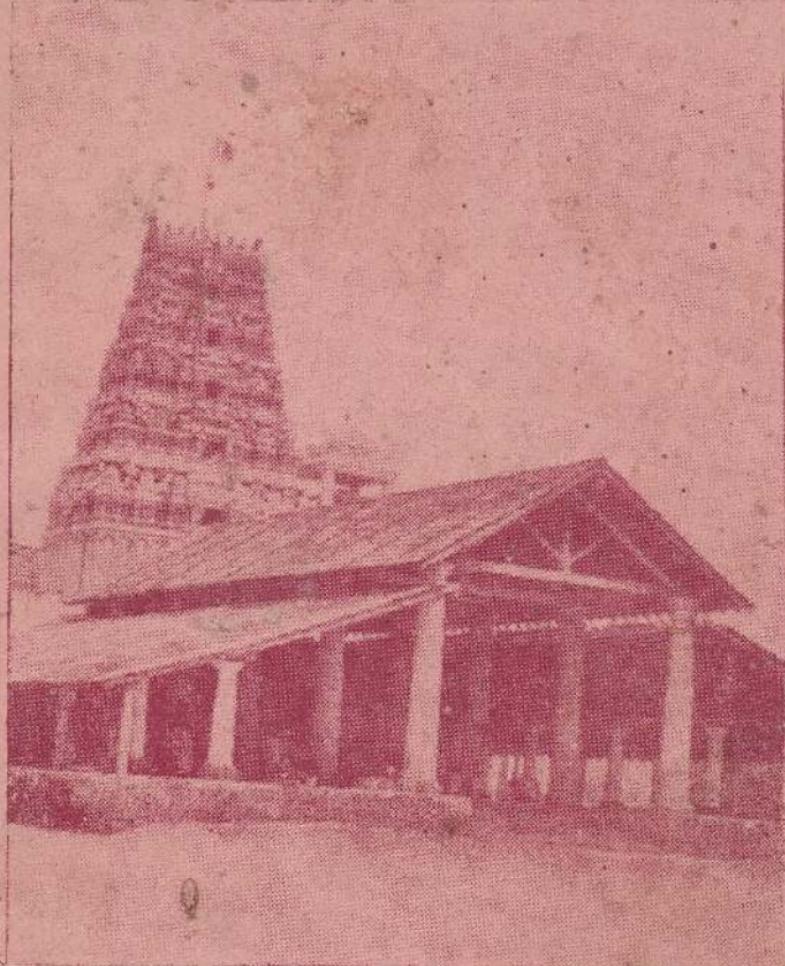

எ.
சு து ம ஸீ
ஸ்ரீ புவனேஸ்வரி அம்பாள்
கோயில் வரலாறு

தமிழ்ப்பிள்ளை காசிநாதன்
1986

த
சிவமாணம்

சு. நு. ய. கூ.

அநூல்மிகு ஸ்ரீ புவனேஸ்வரி அம்பாள்
கோயில் வரலாறு

தமிழ்ப்பிள்ளை காசிநாதன்

(சிரேஷ்ட உதவிப் பதிவாளர், யாழ். பல்கலைக் கழகம்)

அக்ஷய வருஷம் வைகாசிமரதம்

1986

முதற்பதிப்பு 1986

வீராந்தர் சிவால்லி துவக்க
ஏற்று வீராந்தர்

விலை ரூபா 10-00

அச்சுப்பதிப்பு :

செட்டியார் பதிப்பகம்
411/1, காங்கேசன்துறை வீதி,
வண்ணூர்பண்ணை,
யாழ்ப்பாணம்.

—
கணபதி துணை
உள்ளுரை

	பக்கம்
அணிந்துவர	i
ஆசியுரை	iv
வாழ்த்துவரை	vi
முன்னுவர	xiii
1. சதுமலை ஓர் அறிமுகம்	1
(அ) ஊர்ச் சிறப்பும் சைவசமயமாட்சியும்	
(ஆ) ஊர்ப் பெயரின் உட்பொருள் விளக்கம்	
(இ) சதுமலைக்குரிய பிறபெயர்கள்	
(ஈ) கல்வச் சிறப்பு	
2. கண்ணகி அம்மனும் சதுமலை ஸ்ரீ புவனேஸ்வரி	6
அம்பாளும்	
3. கோயில் சிறப்பும் கோயில் அமைப்பும்	10
(அ) கோயில் சிறப்பு	
(ஆ) கோயில் அமைப்பு	
(இ) ஸ்ரீ புவனேஸ்வரி அம்பாளின் திருவுருவ அமைப்பு	
(ஈ) ஸ்ரீ புவனேஸ்வரி அம்பாளின் திருநாமங்கள்	
4. திருவிழாச் சிறப்பும் வழிபாட்டு மரபுகளும்	14
(அ) திருவிழாச் சிறப்பு	
(ஆ) வழிபாட்டு மரபுகள்	
(இ) ஸ்ரீ வித்யோபாசனை	
(ஈ) பொங்கல் வழிபாடு	
5. கர்ணபரம்பரைக் கதைகளும் அற்புதங்களும்	17
(அ) கர்ணபரம்பரைக் கதைகள்	
(ஆ) அற்புதங்கள்	
6. கோயிற் திருப்பணி வரலாறு	22
7. கோயிற் பரிபாலனம்	23.
(அ) நிர்வாகம்	
(ஆ) கோயிற் குருக்கள்மார்	
8. பாயிரம் — மானியம்பதி ஸ்ரீ தா. சவாமிநாதன்	30
9. திருவூஞ்சல் — மானியம்பதி வித்துவான் மகாஸ்ரீ அ. சவாமிநாத முதலியார்	32
10. சந்தக் கவிமாலை — பண்டிதர் செ. சிவப்பிரகாசம்	37

ஸர்வ மங்கல மாங்கல்யே சிவே ஸர்வார்த்த ஸாதிகே
சரண்யே த்ரியம்பகே கெளரி நாராயணி நமோஸ்துதே.

— தெவி மஹாத்மியம்

(எல்லா மங்களங்களிலும் மங்களப் பொருளாய்
விளங்குபவனே!

எல்லா நன்மைகளையும் அளிப்பவனே!

எல்லா ஆசைகளையும் பூர்த்தி செய்விப்பவனே!

சரணடைதற்குரியவனே! நாராயணி

தெவியே உனக்கு நமஸ்காரம்.)

—
அம்பாள் துணை

அன்றதுரை

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழக துணைவேந்தர்

பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன்

M. A. (Cey.) Ph. D. (Lond.)

ஈழம் வாழ் தமிழ் மக்களின் பண்பாட்டிலே சமயம் சார்ந்த உணர்வுகளும் நம்பிக்கைகளும் முக்கிய பங்கை வகிக்கின்றன. இவற்றின் நிலைக்களான்களாகத் திகழ்பவை ஆலயங்கள். இக்காரணத்தால் ஈழத் தமிழின் பண்பாட்டு வரலாற்றைக் கற்றறிய மேற்கொள்ளும் முயற்சியில் ஆலயங்கள் தொடர்பான ஆய்வுகள் தனிக் கவனத்தைப் பெறுகின்றன. ஈழத்தின் பல்வேறு பிரதேசங்களிலும் உள்ள ஆலயங்கள் தொடர்பாகவும் பல நிலைகளில் ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. இத்தகைய ஆய்வு முயற்சிகளில் ஒன்றுக்கே சதுமலை ஸ்ரீ புவனேஸ்வரி அம்பாள் ஆலய வரலாறு என்ற இந்நூல் வெளிவருகிறது.

யாழ்ப்பாண மாவட்டத்திலே தாவடி, இனுவில், மாணிப்பாய், ஆணிக்கோட்டை ஆயிய கிராமங்களுக்கு நடுவில் அமைந்துள்ள சதுமலை கிராமம் சைவத் தமிழ்ப் பண்பாட்டை முறையாகப் பேணி வரும் பெருமைக்குரியது. இங்கு கோவில் கொண்டுள்ள ஸ்ரீ புவனேஸ்வரி அம்பாளின் அருளையும், ஆலய அமைப்பு, நிர்வாகம், விழாக்கள் என்பன வற்றையும், ஆலயம் தொடர்பாக ஏழந்துள்ள இலக்கியங்களின் விபரங்களையும், சௌலி வழிச் செய்திகளையும் தொகை வகை செய்து வெளிப்படுத்தும் ஒரு அடிப்படை முயற்சியாக இவ்வாய்வு அமைகிறது.

இவ்வாய்வை மேற்கொண்ட திரு. த. காசிநாதன் அவர்கள் யாழிப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்திலே சிரேஷ்ட உதவிப் பதிவாளராக நிர்வாகப் பணி புரிபவர். தமது நிர்வாகப் பணியிலூடே பண்பாட்டு ஆய்விலும் தனிக் கவனம் செலுத்தி வந்துள்ளமையை இவ்வாய்வு நூல் புலப்படுத்தி நிற்கிறது. ஓர் ஆய்வுப் பணியாக மட்டுமன்றித் தாம் வணங்கும் தெய்வத்துக்கு ஆற்றும் ஒரு பக்திப் பணியாக வும் இம்முயற்சியை அவர் மேற்கொண்டுள்ளார்.

இந்நாளில் விடயங்கள் பத்துத் தலைப்புகளில் வகைப் படுத்தப்பட்டுள்ளன. முதலாவது இயல் சதுமலைக் கிராமத்தை பற்றிய அறிமுகமாக அமைகிறது. இரண்டாம் இயலில் இன்றைய ஸ்ரீ புவனேஸ்வரி அம்பாள் கோவில் கண்ணகி அம்மன் கோவிலாக இருந்து ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாலவளின் சைவப் பாதுகாப்புப் பேரியக்கத்தின் பின்னர் மாற்றமடைந்திருக்கலாம் என்ற ஊகம் முன்வைக்கப்படுகிறது. மூன்றாவது இயலிலே கோவிலின் சிறப்பும் அமைப்பும் எடுத்துக் கூறப்படுகின்றன. நான்காம் இயல் அங்கு நிகழும் விழாக்களின் மாண்பையும் வழிபாட்டு மரபுகளையும் கூறுகின்றது. ஐந்தாம் இயலிற் சௌகிவரிச் செய்திகள் அற்புதங்கள் என்பன எடுத்துரைக்கப்படுகின்றன. ஆறும் இயலில் கோவிலின் திருப்பணி வரலாறு கூறப்பட்டுள்ளது. ஏழாவது இயலில் கோயிலின் பரிபாலன முறையை அறியத் தருகிறது. எட்டு முதல் பத்து வரையிலான தலைப்புகளில் கோவில் தொடர்பாக இலக்கியங்கள் தொகுத்துத் தரப்பட்டுள்ளன.

இந்நாளிலே இரண்டாம் இயலில் கண்ணகி அம்மன் கோவிலே பின்னர் புவனேஸ்வரி அம்பாள் கோவிலாக மாறி இருக்கலாம் என்ற வகையில் முன்வைக்கப்பட்டுள்ள ஊகம் ஆய்வு மாணவர்களால் மேலும் விரிவாக ஆராயப்பட்டு நிறுவப்பட வேண்டிய தொன்றாகும். பிற்பகுதித் தலைப்புகளில் அமைந்த இலக்கியங்கள் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றுக்குப் பயண்படத் தக்க சான்றுகளாகவும் உள்ளன.

ளன். திரு. த.காசிநாதன் அவர்கள் மேற்கொண்டுள்ள இவ்வாய்வு இன்றைய காலகட்டத்தில் மிக அவசியமானதோன் ஒரு கவும் உள்ளது. எந்த நேரமும் எமது பண்பாட்டு மூலங்களும் அவற்றின் நிலைக்களங்களான கோவில்களும் அழித் தொழிக்கப்படக் கூடிய இன்றைய சூழ்நிலையிலே, கிடைக்கக் கூடிய தகவல்களை இயன்றவரை பேணிப் பாதுகாத்துக் கொள்ள வேண்டியது எமது பிரதான கடமையாகிறது. இவ்வகையிலே திரு. காசிநாதன் அவர்களின் முயற்சி நமது கல்வியாளர் பலருக்கும் முன்மாதிரியாக அமையக்கூடிய தொன்றுகும். திரு. காசிநாதன் அவர்கள் தொடர்ந்தும் இத்தகைய பண்பாட்டாய்வுப் பணிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று அன்புரிமையுடன் கேட்டுக்கொள்வதோடு அவருக்கு அதற்கான ஆற்றலையும் ஜருவத்தையும் தொடர்ந்து வழங்குமாறு சுதுமலை ஸ்ரீ புவனேஸ்வரி அம்பாளைப் பிரராத் திக்கிறேன்.

30 - 4 - 1986

ச. வித்தியாளங்தன்

ஆசியர்

பேராசிரியர் கா. கைலாசநாத குருக்கள்

M. A. (Cey.), Ph. D. (Poona)

தலைவர், இந்துநாகரிகத்துறை,

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம்.

புராணம் பழமை கூறிப் பேணுவது. எங்கும் நிறைந்த இறைவன் பற்றித் தொன்றுதொட்டு நிலவிவரும் விபரங்களைத் தருவன் புராணங்கள். தென் பாரதத்தில் புராணமரபு பேணப்பட்டுவரும் முறை தனிச்சிறப்பு வாய்ந்தது. இங்கு தமிழிலும் பல புராணங்களுவாயின. தமிழ்நாட்டிலுள்ள திருத்தலங்கள் பற்றி உருவான புராணங்களோ பலப்பல. இவை தலப்புராணங்கள் எனச் சிறப்புப் பெயர் பெறுவன. இவ்வடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றி இவ்வகைப் புராணங்களுக்கு முன்னேடிகளாகத் தலவரலாறு கூறும் நூல்களும் தோன்றலாயின. இவை உரைநடையிலமைந்து அவ்வத் தலங்களின் விவரங்களைத் திரட்டித்தரும் கையேடு களாயமைவன. இவற்றிற்கும் புராணங்களின் அந்தஸ்து உண்டு.

சதுமலையில் எழுந்தருளியிருக்கும் புவனேஸ்வரி அம்பிகையின் ஆலயம் பற்றிய விவரங்களைச் சேகரித்துத் தலைப்புக்களை உரியவாறு தந்து, இக்கோவில் வரலாறுக்கூறும் அரிய கையேடு ஒன்றை யாழ்-பல்கலைக்கழக சிரேஷ்ட உதவிப் பதிவாளர் திரு. த. காசிநாதன் அவர்கள் உருவாக்கியுள்ளார். தெய்வ சிந்தனை மேஜிட்டவராய்த் தெய்வ வாழ்க்கை வாழ்ந்துவரும் இந்நூலாசிரியர் தூய சிந்தையுடனும் புனிதமான நோக்குடனும் இவ்வரலாற்று நூலை உருவாக்கியுள்ளார்.

கோயில்கொண் டெழுந்தருளியிருக்கும் தெய்வத்தின் பெருமை, ஆலயத்தில் பேணப்பட்டுவரும் புராதன பாரம்

பளியம், அங்கு நீகழும் வழிபாட்டுச் சிறப்பு என்பன இந்நால் தரும் பொருள்களுள் முதன்மை வாய்ந்தவை. இவற்றை அறிந்துகொண்டால் இவை அம்பிகையிடத்தில் பக்தியை வளர்க்கவும் இவ்வாலய வழிபாட்டில் அடியவர்களை மேலும் ஊக்குவிக்கலாம் சிறந்த கருவிளாயமைவன என்பதை உணர்ந்த இந்நுலாசிரியர் இதற்கேற்பக் கருத்துக்களைத் தொகுத்துத் தந்துள்ளார். இவை இங்கு வழிபடும் அடியவர்க்குமட்டுமன்றி சௌவப் பெருமக்களுக்கே பல புதிய விஷயங்களைச் சொல்பவையாய் இந்துமதம் பண்பாடுபற்றி அறிய விரும்புவோருக்குப் பயன்தரவல்லவையாய் ஒருங்கிணைந்து நூல்வடிவம் பெறுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

இனி விரிவாக அமையவல்ல பெருநூலுக்கும், அதன் விரிவாக அமையக்கூடிய தலபுராணத்திற்கும் முன்னேடியாக இந்நால் அமைந்து, இத்துறையில் முதன்முதலெழுந்த கோயில் வரலாற்றுநால் என்ற பாராட்டுக்கும் பாத்திரமாகின்றது.

இவ்வாறு நூலமைத்து உதவிய திரு. காசிநாதன் அவர்களுக்கு அம்பிகையின் திருவருட் பெருக்கால் சகல நலன்களும் மேன்மேலும் பொனிவதாக. அவர் ஆற்ற முன்வந்த இவ்வரும் பணி இன்னும் உயர்ந்து வளர்வதாக.

கா. கைலாசநாத குருக்கள்

இந்துநாகரிகத்துறை,
யாழ்-பல்கலைக்கழகம்,
யாழ்ப்பாணம்.

01-10-1086

வாழ்த்துரை

பேராசிரியர் ப. சந்திரசேகரம்
தலைவர், கல்வியற் புலம், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம்

“வீயாத பெருவலிமை வைணவியே,
பிரபஞ்ச வித்துமாகித்
தாயாகித் தாரணியைத் தோற்றுவித்த
தனிமுதலே, தவத்தர் வாழ்வே,
மாயா ரூபத்துடனே மருளாளிக்கும்
வனப்புடையாய்; மயக்கந் தீர்த்துத்
தீயாத பெருமுத்தித் தடங்கரையிற்
செலுத்துகின்ற செல்லத் தாயே.”

திருவாணக்காவில் அகிலாண்டேஸ்வரியாகவும், சிதம்
பரத்தில் சிவகாரியாகவும், மதுரையில் மீனூட்சியாகவும்,
காஞ்சியில் காமாட்சியாகவும், காசியில் விசாலாட்சியாகவும்,
தட்சணேஸ்வரத்தில் பவதாரிணியாகவும், எழுந்தருளியிருக்
கும் என்னமை ஈழவளநார்ட்டில் திருக்கேதிசுவரத்தில்
கெளியம்பாளாகவும், திருக்கோணேஸ்வரத்தில் மாதுமை
யாகவும், நகுலேஸ்வரத்தில் நகுலம்பிகையாகவும், வைத்
தீஸ்வரன் கோவிலில் தையல்நாயகியாகவும், இனுவையூரில்
சிவகாமவல்லியாகவும், சுதுவையம்பதியில் புவனேஸ்வரி
யாகவும் பள்ளி கொண்டுள்ளாள்.

அம்மை, மடவாள், மொழியாள், நுதலாள் எனும்
அடைமொழிகளையும் கொண்டு விளங்குபவள்.

சக்தி என்பது வல்லமை அல்லது பேரொளி என்பது
பொருள். சிவபிரான் நுண்மதி என்பதும், இந்துண்மதியினைச்

செயற்பட வைப்பது சக்தி என்பதும், சைவ அறிஞர்களின் விமர்சனமாகும்.

சிவசேத்திரம் என்று இலங்கை மணித்திருநாடு தொன்று தொட்டு அழைக்கப்பட்டது. சிவவழிபாட்டோடு இணைந்து சக்தி வழிபாடும் இங்கு வளர்லாயிற்று.

பாரத நாட்டைப்போல், நமது நாட்டில் தல வரலாறு களோ, தலப்புராணங்களோ, மிகக்குறைவு என்றே கொள்ள வேண்டும். எனது அன்புக்கும் மதிப்புக்குமுரிய நண்பர்த. காசிநாதன் அவர்கள் “சதுமலை ஸ்ரீ புவனேஸ்வரி அம்பாள் கோயில் வரலாறு” எனும் பக்தி வளமும் அறிவு வளமும் நிறைந்த இந்நாலை நமக்கு அளித்ததன் மூலம், சழவளநாட்டின் சமய வரலாற்றிற்கு சதுமலைக் கிராமத்தின் வளர்ச்சி வரலாற்றிற்கு அரும் தொண்டு புரிந்து உள்ளார். இது கோயில் வரலாறு, எனும் பெயரைப் பெற்றிரும், கோயிலை மையமாகக் கொண்டு எழுந்த வரலாறு என்றே கொள்ளவேண்டும்.

திரு. காசிநாதன் அவர்கள், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகப் பரிபாலகர்களுள்ளுருவர். பொதுவாக இவர் போன்றேர் பரிபாலனத்தோடே நின்றுவிடுவது நமது நாட்டு வழக்கமாகும். ஆனால் இவர் அதற்குப் புறநடையாக நின்று இந்நாலை ஆக்கி நமக்கு அளித்தது போற்றத்தக்கதாகும்.

இவரது நூலிலிருந்து பல புதுக்கருத்துக்களை நாம் பெறுகின்றோம்.

கண்ணகி கோயிலாக உருவெடுத்த இத்திருத்தலம், பறுவதா பத்தினியாகி, மீனட்சியாகி, இராச இராசேஸ்வரி யாகி, புவனேஸ்வரியாக உருவெடுத்தாள் என்பதை ஆசிரியர் ஆதாரங்கள் காட்டி எடுத்துக் கூறியுள்ளார்.

கண்ணகிதேவி மதுரை மாநகரிலிருந்து ஜந்தலை நாகமாகி, நயினுதீவு வந்து பல கிராமங்களிலுமாக சுதுமலை

வந்து சேர்ந்து, வற்றுப்பளையில் உறைந்த செய்தியை அவர் பயபக்கியோடு கூறியுள்ளார்.

நாம் பொதுவாகக் கேட்கும் கதை மதுரை எரியுண் டதும், கண்ணகி இரவு பகலாக வையைக்கரை வழியே மேற்கு நோக்கி, மலைநாடு அடைந்து, திருத்செங்குன்று ஏறி, வேங்கை மர நிழவில் நின்று, தேவர்களோடு, கோவலன் வானாஸ்ரத்தியில் வந்ததும் கண்ணகியும் அதில் ஏறிக் சென்றுள்ளன் பதாகும்.

கர்ண பரம்பரைக் கதைகளையிட்டுக் கூறும் போது, அம்மை இளநீர் கேட்டு மறைந்ததும், அவர் அருளால் வெள்ளம் மறைந்ததும், முகாமையாளருக்கு நோய் தீர்ந்ததும் எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளன.

இக்கோவில் பிராமணிய காலத்துக்கு முற்பட்ட பண்பாடும், பிராமாணியப் பண்பாடும் சங்கமித்தது என எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது. அத்தோடு சைவசமய, வைஷ்ணவ சமய ஒப்புமைக்கும் இக்கோவில் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது.

சதுமலை புவனேஸ்வரி அம்மன் கோயில் அன்னதானக் கோயில் என்று கூறப்படுவதும் நோக்கற்பாலது.

1775-ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் இருந்த பதிவேடுகளை மேற்கோள் காட்டி, எழுதியது இக்கோயிலுக்கு வரலாற்றுச் சான்று அளிக்கின்றது.

அம்பாள் கோயிலையிட்டு இந்நால் எழுதப்பட்டாலும், ஆசிரியர் சமூக அனுகு முறையையும், கல்வி அனுகு முறையையும் கையாண்டுள்ளார்.

மேன்மைகொள் சைவநீதியைப் பேணிக்காத்த சதுமலையம்பதி பிரசமயங்களை ஊடுருவலைத்தடுத்தது, இக்கிராமத்தின் சமய உத்வேகத்தைக் காட்டுகின்றது. சைவசமயம் என்பது சாதித்துவத்தைப் பேணிக்காப்பது, மிருகபலிபோன்ற

வற்றிற்கு இடமளிப்பது எனும் எதிர் மறைக்கருத்துக்களுக்கு சுதுமலைக் கிராமம் விடை பகர்ந்தது எனும் முகமாக இக் கிராமத்தில் கோயில்களில் மிருகபளி நிறுத்தப்பட்டதும் “தாழ்த்தப்பட்டவர்கள்” எனக் கொள்ளப்பட்ட மக்களுக்கு கோயிற் பிரவேசம் கிடைக்கப்பட்டதும் ஆகியவற்றை எடுத்துக்காட்டுவதன் மூலம் தூய சைவசமயம் இங்கு பேணப்பட்டது என்பதனை ஆசிரியர் சாதுரியமாக எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்.

இக் கிராமத்தின் அறிஞர் குழாத்திணையிட்டுக் கூறுவது, இளைஞர்களுக்கு உற்சாகமூட்டுவதாக அமைகின்றது.

இந்நாலுக்கு கிணைக்கப்பட்ட அனுபந்தங்கள் மிகவும் பயன் உடையவை. ‘பலவருள் பொறியும் சுதுமலை அமர்ந்த பவானி’ ‘ஒப்பில் சுதுஞானமெல்லாம் அளிக்கும்’ அம்மையாக, ‘சோதி சிவஞானமருள் சித்தாந்த வித்தகியாக,’ அம்மை இந்நால் மூலம் தோற்றமளிக்கின்றன.

‘உடுக்கும் புவனம் கலந்து நின்ற,’ அம்மையையிட்டு எழுதுவது தத்துவார்த்த ரீதியில் எழுந்த கருத்துக்களால் மட்டும் உந்தப்பட முடியாது.

இறையுணர்வே இந்நாலாசிரியருக்கு இந்நாலே ஆக்கித் தரும் சக்தியையளித்தது.

இறைவி புவனேஸ்வரி, நண்பருக்கு இது போன்ற நூல் களை ஆக்கக்கூடிய சக்தி அளிக்கத் தேவீயை இறைஞ்சுகின் றென்.

கல்வியற் புலம்,
யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக் கழகம்.
1986-04-30

ப. சந்திரசேகரம்

வ
சிவமயம்

வாழ்த்துரை

சிவஸ்ரீ சம்புகேஸ்வரக் குருக்கள்
 மஹேஸ்வரக் குருக்கள்
 கிரியாகலாப முக்தாமணி,
 பிரதம குரு சதுமலை ஸ்ரீ புவனேஸ்வரி அம்பாள்
 தேவஸ்தானம்
 (நயினை ஸ்ரீ புவனேஸ்வரி அம்பாள் தேவஸ்தான
 ஆதீன குரு)
 “என்னிய என்னியாங்கு எய்துப என்னியார்
 திண்ணியராகப் பெறின்”

என்பது தெய்வப்புலவர் திருவள்ளுவரின் அருள்வாக காகும். இந்த வகையில் சதுமலை ஸ்ரீ புவனேஸ்வரி அம்பாள் ஆலய வரலாற்றை விபரிக்கும் இந்நாலை யாழ். பல்கலைக் கழக சிரேஷ்ட உதவிப் பதிவாளர் திரு. த. காசிநாதன் அவர்கள் ஆக்கியுள்ளமை அம்பாளின் திருவருளே. இவ்வாலய வரலாறு பற்றி எழுந்துள்ள முதலாவது நாலென்ற பெருமை இதற்குண்டு. இந்நால் ஆலய அமைவிடம் ஆலய வரலாறு ஆகியன பற்றிக்கூறுவதோடுமொது இங்கு நடைபெறும் வழிபாட்டு மரபுகளையும், எளிய நடையில் சிறந்த முறையில் எடுத்தியம்புகின்றது.

இன்றைய காலகட்டத்தில் எதைச் செய்ய வேண்டுமோ அதையே செய்த அன்பர் திரு. த. காசிநாதன் அவர்கள் உயர்வுகள் பெற்று மேன்மேலும் இப்படியான இறைபணி களில் ஈடுபட அம்பாள் திருவருள் பாலிக்க வேண்டுமென இறைஞ்சுகின்றேன்.

“காலவே ஜனுகா கவிஞரே பவந்து”

சதுமலை,

மாணிப்பாய்.

1986 - 05 - 10

ச. மஹேஸ்வரக் குருக்கள்

—
திருச்சிந்றம்பலம்

வாழ்த்துரை

சதுமலை ஸ்ரீ புவனேஸ்வரி அம்பாள் கோயில்
தர்மகர்த்தா சபை வழங்கியது

யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள புகழ்பூத்த சைவத்தமிழ் கிராமங்களில் சதுமலையும் ஒன்று. இது செறிப்பும் செல்லும் மட்டும் நிறைந்த கிராமம் மட்டுமல்ல, கலைஞர்களும் கல்வி, மருத்துவம் முதலிய துறைகளைக் கேர்ந்த பல அறிஞர்களையும் சமுதாயத்துக்கு ஈந்த பெருமை கொண்டது.

சதுமலை வாழ் மக்கள் சைவசமயமே தங்கள் உயிர்நாட்டென மதிப்பவர்கள். பிற மத கலாச்சாரம் எதுவும் இம் மக்களிடம் ஊடுருவமுடியாத வெராக்கிய உள்ளாம் கொண்ட மக்கள் இவர்கள்.

சமுத்தில் கீர்த்தியிக்க சக்திகோயில்களில் சதுமலை ஸ்ரீ புவனேஸ்வரி அம்பாள் கோயிலும் ஒன்றாகும். தண்ணீசு குழு சிவன்கோயில், முருகனுர்த்தி கோயில், பைரவர் கோயில் என்பவற்றினிடையே மருதநில இயற்கைவணப்பில் கெம்பீர மாகக் காட்சித்தரும் ஸ்ரீ புவனேஸ்வரி அம்பாள் ஆலயத்தில் கருணையுர்த்தியாக எழுந்தருளியுள்ள அம்பாள் அற்புதங்கள் பல புரிந்து அடியவர்களைக் காத்தவள். அவளின் தோற்றும் தொன்மையானது. எல்லாம் அம்பாள்தான், அம்பாள்தான் எல்லாம் என்ற அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையுடன் வாழ் பவர்கள் சதுமலையிலும், அதன் அயற் கிராமங்களிலும் வாழும் மக்கள். தமக்கு இன்னல்கள் எதுவும் வராது என்றும் தடுத்தாட்கொள்ளும் அருள்சரக்கும் தெய்வமாக அம்பாள் விளங்குகிறார்கள் என்பது இவ்லூரவர்களின் அசையாத நம்பிக்கை. அதை என்றும் அவள் பொய்யாக்கியதில்லை.

மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் முதலிய விசேஷங்களைக் குறைவறக் கொண்டிருப்பதுடன் அருளையும் அன்னிச் சொரிந்து அற்புதங்கள் விளைத்துவரும் இவ்வம்பிகையின் கோயில் வரலாறு இதுவரை அச்சுருவில் நூலாக வெளி வராமலிருந்தது ஒரு குறையாக இருந்தது. சதுமலைக் கிராம வாசியும், அம்பாள் உபாசகரும், ஆலய வரலாற்று ஆய்வுத் துறையில் அபாரமான ஆர்வமுங்கொண்ட, யாழ், பல்கலைக் கழக சிரேஷ்ட உதவிப் பதிவாளர் அன்பர் த. காசிநாதன் அவர்கள் இக்குறையை நிவர்த்தி செய்ய முன்வந்திருப்பது அம்பாள் அடியாரெல்லோருக்கும், குறிப்பாக அம்பாள் ஆலய அறங்காவலர் சபையினர்க்கு மட்டற்ற மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது.

அன்பர் காசிநாதன் அவர்களின் இந்நால், ஒரு வரலாற்றுத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதுடன், அம்பிகையின்பால் ஆரா அன்பை வளர்க்கும் பக்திநூலாகவும் திகழ்கிறது. கர்ண பரம்பரையாக மட்டுமிருந்த கோயிலின் ஆரம்ப வரலாற்றை, முறையாக ஆராய்ந்து சீர்செய்துள்ளதுடன், அரசாங்க அதிபர் அலுவலகம், காணிக்கந்தோர், யாழ். மாவட்ட நீதி மன்று முதலிய இடங்களிலுள்ள ஆவணங்களையும் பரிசோதித்து காலளவில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சியை அத்தாட்சிபூர்வ மாக எழுதியுள்ளார். அம்பாளின் அற்புதங்களும், அன்னை அடியார்களுக்கு தயையடன் புரிந்த அருட்டிறங்களையும் பத்திச்சுவை நனிசொட்டடச் சொட்ட, தனக்கேயுரித்தான், தனிப்பரணியைக் கையாண்டு சுவைபட எழுதியுள்ளார்.

அன்பர் காசிநாதன் அவர்களின் இந்நால் அனைவரையும் அம்பாளிடம் ஈர்க்கும் என்பதில் ஜயமில்லை.

எல்லாம்வல்ல ஸ்ரீ புவனேஸ்வரி அம்பாள், அன்பர் காசிநாதன் அவங்களுக்கு எல்லா நலமும் கிடைக்க அருள்பாளிப்பாராக!

ஜூகா பசுபதி

தலைவர்,

சதுமலை,
1986-05-10

சதுமலை ஸ்ரீ புவனேஸ்வரி அம்பாள் கோயில்
தர்மகர்த்தாசபை சார்பில்

வ.

கணபதி துணை

முன்னுரை

சுதுமலை ஸ்ரீ புவனேஸ்வரி அம்பாள் கோயில் இலங்கையின் பிரசித்தி பெற்ற தலங்களுள் ஒன்றாகும். இக்கோயிலில் அம்பாள் எழுந்தருளப்பெற்று இன்று இருநாறு வருடத்திட்டு மேலாகின்றன. இக்கோயில் சகல சௌபாக்கியங்களுடன் அமைந்திருந்தும் இக்கோயிலினது வரலாற்றைக் கூறும் ஏடு ஒன்று வேண்டப்படுவதாகும். இதனை இந்நாள் சிறிதளவேனும் நிறைவு செய்ய அம்பாள் திருவருள் கிடைத்தது.

மாணியம்பதி வித்துவான் மகா ஸ்ரீ அ. சுவாமிநாத முதலியார் அவர்களால் பாடப்பட்ட “திருச்சங்களை புவனேஸ்வரி அம்பாள் ஊஞ்சல் பதிகத்தினை” இக்கோயிலின் அரச்சகராகவிருந்த திரு. பொ. தியாகராஜா ஜயர் அவர்கள் 1953-ம் ஆண்டு அச்சிட்டு வெளியிட்டுள்ளார். இவ்லூஞ்சல் பதிகம் இன்றும் அம்பாளுடைய முக்கியமான தினங்களில் பாடப்பெற்று வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. யாவரும் இவ்லூஞ்சல் பதிகத்தைப் பாடி அம்பாள் அருளைப்பெற வேண்டு மென்ற நோக்குடன் இப்பதிகம் இந்நாளில் தரப்பட்டுள்ளது. அத்துடன், பண்டிதர் செ. சிவப்பிரகாசம் அவர்களால் பாடப்பெற்ற சந்தக்கவிமாலையும் இந்நாளில் இடம் பெறுகின்றது.

இந்நாளை எழுதுவதற்கு வேண்டிய பத்திரங்கள் குறிப்புக்களைப் பெறுவதற்காக எண்ணற்ற அம்பாள் அடியார் களைத் தரிசிக்கப்பெற்றது அடியேன் பாக்கியம். பலர் தாம் அறிந்தவற்றை உவந்தளித்தார்கள். அதிக தகவல்களை முகாமையாளர் திரு. சி. மார்க்கண்டு அவர்களும் இக்கோயிலின் பிரதம குருக்களான ஸ்ரீ ச. மகேஸ்வரர்க்குருக்கள் அவர்களும் தந்துதவினார்கள்.

அம்பாளின் திருவருட் கருணையினால் எளியேனைக் கருவி யாகக்கொண்டு இச்சிறிய நூலை உருவாவதற்குத் தூண்டிய வர்களில் யாழ். பல்கலைக்கழக பதிவாளர் திரு. வே. ந. சிவராசா அவர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவராவார்.

இந்தால் சிறந்த முறையில் வெளிவருவதற்கு உதவியாக இருந்தவர் யாழ். பல்கலைக்கழக இந்துநாகரிகத்துறை உதவி விரிவுரையாளர் திரு. மா. வேதநாதனாவார். அவர் இந்தால் உருவாகும் சமயம் மேற்பார்வையாளராகவிருந்து வேண்டிய அறிவுரைகள் வழங்கி உதவி புரிந்தார்.

கல்விக் காவலனுகவும், தமிழ் அறிஞர்கள் பலரின் நல் வாசனாகவும், பேராசிரியர்கள் பலரின் பேராசானாகவும் துலங்கும் யாழ். பல்கலைக் கழக முதலாவது துணை வேந்தரான பேராசிரியர் ச. வித்தியானந்தன் அவர்கள் இச்சிறிய நூலை விற்கு அணிந்துரையினை அன்புடன் வழங்கியது அம்பாளின் கருணையே.

யாழ். பல்கலைக்கழகத்தில் இந்துநாகரிகத் துறையின் முதற் பேராசிரியர் பதவியினையும், தலைவர் பதவியினையும், அணிசெய்யும் பேராசிரியர் கார்த்திகேய குருக்கள் கைலாச நாத குருக்கள் அவர்களின் ஆசியுரை இந்தாளினப் பெருமைப் படுத்துவதாகும்.

ஆசிரியர்கட்டு ஆசிரியராகப் பணிசெய்யும் கல்வியற் புலத் தலைவராகிய யாழ். பல்கலைக்கழக பேராசிரியர் ப. சந் திரசேகரம் அவர்களின் வாழ்த்துரை இந்தாளினிற்கு ஓர் அணிகலன்.

அம்பாளின் வரலாறு, நால் வடிவில் வருவதற்கு ஆணி வேராக இருந்த இக்கோயிலின் பிரதமக் குருக்களான சிவபூர் ச. மகேஸ்வரக் குருக்கள் அவர்களின் வாழ்த்துரை இந்தாளினை ஒருபடி உயர்த்தியுள்ளது.

இக்கோயில் தர்மகர்த்தா சபை வழங்கிய வாழ்த்துரை யும், இந்தால் வெளிவருவதற்கு அவர்கள் வழங்கிய ஆதர

வும். அவர்கள் யாவரினதும் நல்லெண்ணைத்தைப் புலப் படுத்துவதாகும்.

கருணை உள்ளம் படைத்த அம்பாள் அடியார்கள் சிலர் தாராள சிந்தையுடன் பணம் வழங்கியமையால் இந்நால் இன்று வெளிவர உதவியது மேலும், தம் பொருட் செல்வத்தை இவ்வருட் செல்வத்திற்கு உதவியவர்கள் தம் பெயரைக் குறிப்பிட வேண்டாமெனப் பணித்தது அன்னூரின் சைவசித்தாந்த உணர்வைக் காட்டுவதாகும்.

குறுகிய கால எல்லைக்குள் இந்நூலினை மிகவும் அழகாகப் பதிப்பித்துத் தந்துதனியவர்கள் செட்டியார் பதிப்பகத்தார் ஆவார்கள்.

மேற்குறிப்பிட்டவர்கட்கும், ஏனையோர்க்கும் அம்பாள் அருள் பாலிக்க வேண்டுமெனப் பிரார்த்திப்பதுடன், அவர்கட்கு எனது அன்பு நன்றியையும் தெரிவித்துக்கொள்வதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

இச்சிறிய நூலினில் யாதேனும் குறைகள் காணப்படின் அல்லது தகவல்கள் விடப்பட்டிருப்பின், தெரியப்படுத்தினால் அம்பாளின் திருவருட்துணையுடன், அவற்றினை அடுத்த பதிப்பில் சேர்க்க உதவியாக இருக்கும்.

சதுமலை தெற்கு,

மானிப்பாய்.

22-05-1986.

த. காசிநாதன்

ஒன்று செய்து விடுவதே நீண்ட வாரம் கொண்டு
உலகில் போய்விடுவதே நீண்ட வாரம் கொண்டு

நாயகி நான்முகி நாரா யணிகை நளினபஞ்ச
சாயகி சாம்பவி சங்கரி சாமளை சாதிநக்க
வாயகி மாவினி வாராகி குலினி மாதங்கிளன்று)
ஆயகி யாதி உடையாள் சரணம் அரண் நமக்கே.

— அபிராமி அந்தாதி

அம்பான் துணை

சதுமலை ஸ்ரீ புவனேஸ்வரி அம்பாள் கோயில் வரலாறு

1. சதுமலை - ஓர் அறிமுகம்

(அ) ஊர்க்கிறப்பும் சௌகர்யமாட்சியும்

பயிர்வளம், பொருள்வளம், கலைவளம், தன்னிலை, கற்றறிலை, ஆங்ம வீரம், ஆற்றல், விவரங்களும் வளரும் புகழும், மக்களின் மனமகிழ்வும் ஒங்கியதே நல்ல நாடு. எனவே தான் நல்ல நாடொன்றை —

“வளமறிலை வீரம், வளரிசையு மாந்தர்
உளமகிழ்வு மோங்கியது நாடு”

என ஆழகாகக் கூறுவர்.

பல மஜூக்களின் கூட்டமே விரிவான நாடாகும். வீட்டு வரிசை தெருவாகி, தெரு ஊராகி, ஊர்களின் கூட்டம் நாடாகிறது.

இலங்கையின் வடபகுதியிலுள்ள சுத்த நீரே கடைகளும், மா, பலா, தெங்கு, வாழை, கழுகு, பளை முதலான தாவரங்களும், சிறப்புற்றேங்கும் கண்கவர் வனப்புகள் மிகுந்த யாழிப்பாணத்தின் நடுப்பகுதியில், ஆணைக்கோட்டை, மாணிப்பாய், உடுவில், இனுவில், தாவடி முதலாய ஊர்களின் மையத்தில், ஓர் உயரிய சிராமமாக “சதுமலை” விளங்குகின்றது.

இக்கிராமம் சுமார் ஒன்றைச் (1½) சதுர மைல் விஸ்தீரணமுடையது, கிட்டத்தட்ட நாலா யிரம் மக்கள் இக்கிராமத்தில் வாழ்ந்து வருகின் ரூர்கள்.

சைவசமயமே தங்கள் உயிர்நாடியென ஆதி காலந்தொட்டே மதித்த சுதுமலை மக்கள், பிறசமயங்களாகிய கிறீஸ்தவ, கத்தோலிக்க சமயங்களைத் தமது கிராமத்தினுள் அனுமதிக்காது வைராக்கியத்துடன் எதிர்த்த சைவசீலர்களாக விளங்குகின் ரூர்கள். அத்துடன் சைவநெறிக்கு முரணை மிருகப்பலியினை, மக்கள் ஆதரவோடு, ஆரம்பத்தி வேயே நிறுத்திய பெருமை இக்கிராமத்திற்குண்டு.

அன்பின் வடிவான ஆன்மாவே பல உடல்களைப் போர்த்து, ஆனுகிப் பெண்ணுகிப், பெற்றேராகிப் பிள்ளையாகிச் சுற்றமாகிக் குலமாகி, ஊராகி, நாடாகி, உலகமாக விரிந்து, அன்பு பெருகப் பெருக அனைத்துயிரும் ஒரு குலமாகக் கானும் நோக்கினைக் கொண்ட மக்களாகத், தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தினரென ஒதுக்கி வந்த மக்களைக் கோயிலுக்குள் சென்று வழிபட ஒருவித எதிர்ப்புமில்லாமல் சமதர்ம நோக்குடனும் முழுமனதுடனும் அனுமதித்த பெருந்தன்மை சுதுமலைக் கிராம மக்களுக்குண்டு.

சுதுமலை வாழ் மக்கள் அன்று தொட்டுச் சைவசமயத்தைத் தம் உயிரெனப் பேணிவந்தார்கள் என்பதற்குச் சான்றாக, வித்துவான் வைரவநாதபிள்ளை விஸ்வநாதபிள்ளையவர்கள், தான் கிறீஸ்தவ சமயத்தைத் தழுவிய சமயம், தெரியாத்தனமாகச் சைவசமய கண்டனம் செய்த நாவிற்குப் பிராயச்சித்த தண்டனையாகத் தமது நாவிற் பொன்னாசியினுற் சுட்டுக்கொண்டார் என்பதைக் கேட்டறியும்போது உருகாத உயிரும் உண்டோ!

இவரே சென்னைப் பல்கலைக்கழக முதற் பட்ட தாரிகளுள் ஒருவர்; மற்றையவர் தாமோதரம் பிள்ளையவர்கள்.

(ஆ) ஊர்ப்பெயரின் உட்பொருள் விளக்கம்

“சதுமலை” என்ற பெயர் தோண்றிய விதத்தை ஆராய்ந்த பொழுது பலவிதமான விளக்கங்களை அறிய முடிந்தது. சுள்ளு+மலை எனப் பிரித்து நோக்கும் போது “சதுமலை” “வெள்ளிமலை” என்ற பெயரைப் பெறுகின்றது. அஃதாவது “சுள்ளு” என்றால் வெள்ளி எனப் பொருள்படும். “சுள்ளுகம்” என்ற கிராமத்தை “சுள்ளுநாகம்” எனப் பிரித்து “வெள்ளையங்கிரி” என அழைப்பதை நாம் இங்கு நோக்கலாம். எனவே, சுள்ளுமலையே காலக்கிரமத் தில் சதுமலையாக மருவியிருக்கலாமெனக் கருதலாம். “மலை” என்ற சொல்லை நோக்குகின்ற பொழுது அது ஒங்கி உயர்ந்த புருவத்தைக் குறித்து நிற்கின்றது. சதுமலையில் ஒங்கி உயர்ந்த புருவங்கள் இல்லாவிட்டனும், சங்குகள் சிறு சிறு குவியல்களாக இருந்தமைக்கு ஆதாரங்கள் உள்ளன. விவசாய நிலங்களில் சங்குப் புற்றுகள் விளங்கியதைப் பின்வரும் பழும் பாடலொன்றிலிருந்து அறியலாம்.

தொடர் சங்கு சூழ் சங்களை,
தருவளர் தண்டலை சூழ் சங்களை,
பேதிலகும் பொழில்துறை சங்களை,
வம்புமலர் வளஞ்செறி சங்களை,
மாமலிகூர் வளஞ்செறி சங்களை,
தருவளர் சோலைகள் சூழ் சங்களை,
குறையாத வளஞ்செறி சங்களை,
புலவரியல் பாடிய சங்களை,
களமர்களேருழுவுறு சங்களை,
பச்சைமரம் பொழி லுறு சங்களை,

இங்கு சங்களை எனக் குறிக்கப்படுவது இப்போதுள்ள சுதுமலை ஸ்ரீ புவனேஸ்வரி அம்பாள் கோயிலுக்குப் பின்னால் விளங்கும் கண்ணகி அம்மன் கோயில், அமைத்துள்ள இடத்தினையே எனலாம்.

மேலும், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக தமிழ்சிரேஷ்ட விரிவுரையார் டாக்டர் கி.பாலசுந்தரம் அவர்கள் தனது “இலங்கை இடப்பெயர் ஆய்வு” என்னும் புத்தகத்தில் “சுதுமலை” யின் அர்த்தத்தை “சுதம் + மல் + ஜி, சுதுமலை எனப் புணர்ந்து, சுதம் – இறங்குதல், வழுவதல், மல் – வளம், மல் + ஜி – வளம் செறிந்த இடம், எனவே பள்ளமான வளம் செறிந்த இடம் சுதுமலை” என விளக்கம் தருவதும் நோக்கற்பாலதாகும்.

(இ) சுதுமலைக்குரிய பிற பெயர்கள்

வெதநெறி தழுறுத்தோங்க மிகுசைவத்துறை விளங்கப் பூத பரம்பரை பொலியத் திருஞானசம் பந்தர் அவதரித்த சீர்காழிப் பகுதிக்கு – பிரமபுரம், வேணுபுரம், புகலி, வெங்குரு, தோணிபுரம், பூந்தராய், சிரபுரம், புறவம், சண்டை, காநி, கோச்சைவயம், கழுமலை எனப் பண்ணிரண்டு பெயர்கள் இருப்பது போன்று, தொன்னமயம், இளமையும் பேணிக்காக்கும் மரபும், தனித்துவமும் உடைய உலக பராசக்தியாம் ஸ்ரீ புவனேஸ்வரி அம்பாள் எழுந்தருளியுள்ள சுதுமலைக் கிராமத்திற்கும் சுதுவையமெபதி, சுதுவை நகர், சுதுவை, சுதுகிரி என இன்னும் பல பெயர்கள் உள்ளன.

(ஈ) கல்விச் சிறப்பு

“நாடும் பொருட்சவை, சொற்சவை தோய்த்தர நாற்கவியும் பாடும் பணியிற் பணித்தருளும் சகல கலாவல்லி”யின் கல்விச் செல்வமே நங்கள் வாழ்க்கையை வளம்பெறச் செய்யும் என்னும் உயரிய

நோக்குடையவர்களாகச் சுதுமலைக் கிராம மக்கள் இன்றும் வாழ்கின்றனர். இவர்கள் “கல்விக்கொடை இறைக்கொடை” என உணர்ந்து தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தினர் என ஒதுக்கப்பட்ட சமூகத்தினர்க்குச் சமகல்வி அளித்து வருகின்றனர்.

ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் காலத்தில், பெரும் புலவராக, பெருந் தமிழ் அபிமானியாகத், தமிழும், தமிழ் இலக்கியங்களிலும் ஆராய்ச்சி செய்த ஒரு பெரிய மகானுகத், தமிழ் ஆங்கில (Lexicon) கலைஞரம், வான சாஸ்திரம், அட்சரகணிதம், வீசகணிதம் ஆகிய நூல்களின் ஆசிரியராக விளங்கிய சுதுமலைவாழ் மகாவித்துவான் வைரவநாதபிள்ளை விஸ்வநாதபிள்ளை அவர்கள், யாழிப்பாணத்தில் தமிழ் அபிமானிகளில் ஒருவராகத் திகழ்ந்தார். சென்னைப் பல்கலைக் கழகம் நிறுவப்பெற்று, முதன் முதலாக நடாத்தப்பட்ட கலைமாணிப் பரிட்சையில் மகாவித்துவான் விஸ்வநாதபிள்ளையும், சிறுப்பிடியைத் தாயகமாகக் கொண்ட திரு. சி. வெ. தாமோதரம் பிள்ளையும் ஆகிய இருவருமே முதற் பட்டதாரிகளாகச் சிறப்புப் பெற்றுத், தத்தமது கிராமத்திற்கும், நாட்டிற்கும் பெருமை தேடித் தந்துள்ளார்கள்.

“ஓம் எனும் ஒங்காரம்
இண் முத்தி சித்தியே”

— திருமூலர்

“என்னை அறியாமல் எனக்குள்ளே நீயிருக்க
உண்ணை அறியாமல் உடல் அறிந்தேன்

பூரணமே”

— பட்டினத்தடிகள்

2. கண்ணகி அம்மனும் சதுமலை ஸ்ரீ புவனேஸ்வரி அம்பாளும்

கூற்பின் செல்லியாகிய கண்ணகியின் கடையை முத்தமிழ்க் காப்பியம் ஆக்கி உருப்படுத்திய இளங்கோ அடிகள் முப்பெரும் உண்மைகளை நமக் குச் சொல்கின்றார்.

அரைசியல் பிழைத்தோர்க்கு அறம்கூற்று ஆவதூ உம் உரைசால் பத்தினிக்கு உயர்ந்தோர் ஏத்தலும் ஊழ்வினை உருத்துவந்தாட்டும் என்பதூ உம்

நெறிமுறை தவறிய அரசர்க்கு அறமேயம் குகும் என்பதும், மாசிலாக் கற்புடைய மாதரை மண்ணும் விண்ணும் வணங்கும் என்பதும், ஊழ்வினை உருத்து வந்து ஊட்டும் என்பதும் சிலப்பதிகாரம் சொல்லித்தரும் செந்தெந்திகளாகும்.

திராவிடப் பண்பாடும் ஆரியப் பண்பாடும் கலந்து உருவான சைவசமயத்திலே தாய்த் தெய்வ வழிபாடு அல்லது சுக்தி வழிபாடு சிறப்பிடம் பெறுகின்றது. சுக்தியின் அம்சமாகவே ஏனைய பெண் தெய்வங்கள் யாவும் தோற்றம் பெறுகின்றன. கொற்றவை, மாரி, ஜயை போன்ற பெண் தெய்வங்கள் யாவும் சுக்தியின் திருவடிவங்களாகவே கற்பனை செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இந்நிலையிலே தான் கற்புக்கடம் பூண்ட பொற்புடைத் தெய்வமாம் கண்ணகிக்கும் வழிபாடு தொன்றியிருக்கவேண்டும்.

கண்ணகி கடை பற்றி நாம் அறிந்து கொள்ள மிக முக்கியமான தும் மிகப் பழமை பொருந்தியது

மான ஆதாரம் சிலப்பதிகாரமே, இளங்கோவடிகள் கண்ணகி வரலாற்றுக்குக் காவிய வடிவம் கொடுப்பதற்கு முன்பே பண்டைக்கால மக்களிடையே இக் கண்ணகி கநை மரபுகள் வழங்கி வந்துள்ளன என்பதற்குச் சான்றுகள் உள். இதனை நாம் அறிந்து கொள்ள நற்றினைப்பாடல் ஒன்றும் (216 புறநானுற்றுப்பாடல்கள் சிலவும் (144, 145) துணைசெய்கின்றன.

கண்ணகி வழிபாடு ஈழத்துக்குக் கொண்டுவரப்பட்டதும் அது சைவ, பெளத்த மக்களிடையே நிலைத்து வனரலாயிற்று. தமிழ் மக்களிடையே கண்ணகி வழிபாடெனவும், கண்ணகை அம்மன்வழிபாடெனவும் வளர்ச்சி பெற்று வந்தது.

இலங்கையில் பத்தினி வழிபாட்டிற்கெனக் கட்டப்பட்ட ஆலயங்களுள் மிகப் பழமை வாய்ந்தது கந்தரோடைக்கு அருகிலுள்ள கயற்கண்ணி என்னும் பத்தினிக் கோயிலாகும். கந்தரோடைப்பாங்கரில் அமைந்துள்ள இக்கோயில்களைப் போலவே மூலஸீத்தீவில் உள்ள வற்றுப்பளை கண்ணகை அம்மன் கோயிலும் சிறப்பு வாய்ந்தது.

“நற்றிறம் படராக் கொற்கை வேந்தே, என்கணவன் கையில் இருந்தது என் சிலம்பு. அதன் உள்ளே அமைந்த பரல் மாணிக்கம்” என்கின்றுள்ளன்னகி. எடுத்து வருகின்றான் அரசன். உணர்ச்சி வசப்பட்ட கண்ணகி உடைக்கிறான் சிலம்பை. உள்ளே இருந்த மாணிக்கம் துள்ளி விழுகிறது.

பணியாளன் தன்சொற் கேட்ட,
யானே அரசன் யானே கள்வன்
மன்பதை காக்கும் தென்புலம் காவல்
என்முதற் பிழைத்தது கெடுக என் ஆயுன்”
என்று மயங்கி விழுகின்றான் மன்னன்; இறந்து
படுகின்றான்.

முற்பகல் செய்தான் பிறன்கேடு தன்கேடு
பிற்பகல் காண்குறூ உம் பெற்றிய காண்.

என்ற பேருங்குமையைக் கோப்பெருந்தேவியிடம்
சூருகின்றுள் கண்ணகி. கணவனை இழந்த கோப்
பெருந்தேவியும் துயரத்தால் உயிர் துறக்கின்றுள்.

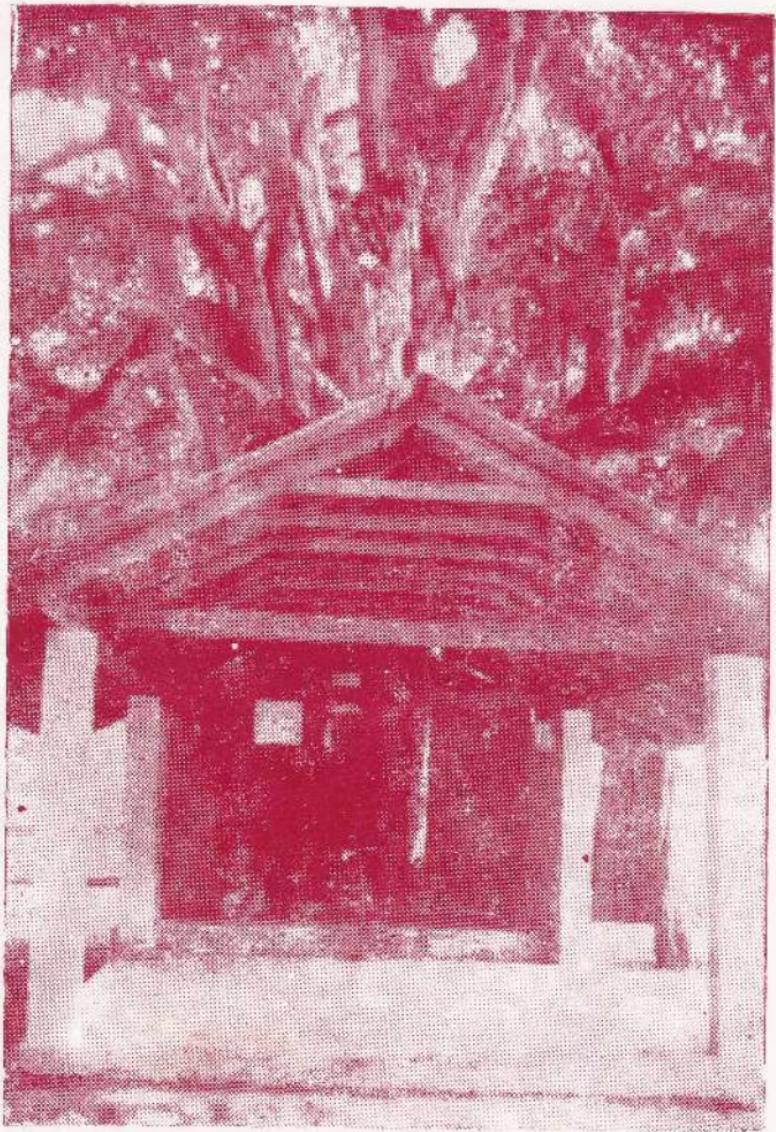
சீற்றம் தணியாத கண்ணகி மதுரையைத் தீக்
கிரையாக்கினாள். தன்னை ஜிந்தலை நாகமாக
மாற்றி, மதுரை மாநகரைத் துறந்து தெற்கு நோக்
கிச் சென்று முதலில் நயினுதீவில் தங்கினாள்.
பின்பு, சுருவில், வட்டுக்கோட்டைப் பாங்கரில்
உள்ள சுருட்டுப்பரப்பை வழியாக நவாவி, கனு
வோடை, சதுமலை, சிரணி, அங்கணுமைக்கடவை,
அளவெட்டி, வற்றுப்பரப்பை முதலான கிடங்களில்
தங்கினாள் என்பதாகக் கரணபரம்பரைக் கதை
சூருகின்றது.

கண்ணகி ஜிந்தலை நாகமாக மாறிச் சுதுமலைக்
கிராமத்திற்கு வந்து களை தீர்த்த கிடத்தில் சுது
மலை மக்கள் கொட்டில் கோயிலொன்று அமைத்
துத் “தங்கு சங்களை” எனப் பெயரிட்டு வணங்கி
வந்தார்கள்.

இக்கொட்டில் கோயில் அமைந்த நிலம் சேர்.
இராமநாதனின் தந்தை பொன்னம்பல முதலியார்
அவர்களினுல் கொடுக்கப்பட்டதாக, சேர். பொன்
னம்பலம் இராமநாதனின் வாழ்க்கை வரலாறு என்
னும் ஆங்கில நூல்* வாயிலாக அறிகின்றேம். அந்
நூலில் இச் செய்தி ஆங்கிலத்தில் பின்வருமாறு
குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றது:—

“Dharmayan Ponnambalam restored and largely
endowed the ancient temple dedicated to Bhuvaneswari

* VYTHILINGAM, M. The Life of Sir Ponnambalam Ramanathan, Colombo 1971, P. 31

தங்கு சங்களை கண்ணகி அம்மன் கோவில்

at Suthumalai, which is between Manipay and Anaikkottai. The descendants of the officers whom he appointed to the temple are still doing service in return for the land held by them."

இக் கொட்டிற் கோயிலில் ஆரம்பத்தில் கண்ணானின் சிலை வைத்து வணங்கப்பட்டதாக ஒரு சிலரும், சிறிய கல் ஒன்று மாத்திரமே வைத்து வணங்கப்பட்டதாக வேறு சிலரும் முரண்பட்ட கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கின்றனர். எது எப்படி இருப்பிலும், இவ்விடத்தில் "தங்கு சங்களை" என்னும் பெயருடன் கண்ணாகியை நினைவு கூர்ந்து சுதுமலை மக்கள் வணங்கி வந்தனர் என்பதற்குச் சான்றாக இன்றும் இவ்விடத்தில் பெரிய ஆலமரங்களுக்கிடையில் ஒரு அரசு மரத்தின் கீழ் கல்லால் அமைக்கப்பட்ட ஒரு சிறு கோயிலில் கண்ணாகி அம்மன் காட்சி தருகின்றனர். இச் சிறு கோயிலில் மூன்று அழகான புதிய சிற்பங்கள் இருக்கின்றன. இக் கோயிலின் முன்பாக ஒரு கடம்பமரம் இருக்கின்றது.

சமூத்தில் கண்ணாகி வழிபாடு அழியாத ஒரு வழிபாடாக நிலைத்து விட்டாலும் ஸீலஸீ ஆறுமுக நாவலரும் அவரது வறிவுக்கோரும் கண்ணாகி வழிபாட்டினை ஆதரிக்கவில்லை. இதன் காரணமாகக் கண்ணாகி கோயில்கள், இராஜராஜேஸ்வரி அம்மன் கோயில்களாக, புவனேஸ்வரி அம்மன்கோயில் களாக மாற்றப்பட்டதாக அறிய முடிகின்றது. எனவே, இன்றைய சுதுமலை ஸீபுவனேஸ்வரி அம்பாள் கோயிலானது ஆரம்பத்தில் கண்ணாகி கோயிலாகவே இருந்திருக்க வேண்டுமென்ற முடிவுக்கு வரலாம்.

3. கோயில் சிறப்பும் கோயில் அமைப்பும்

(அ) கோயில் சிறப்பு

ஈழத்தில் சிறந்து விளங்கும் சக்தி கோயில்களுள் சுதுமலை ஸ்ரீ புவனேஸ்வரி அம்பாள் கோயிலும் ஒன்றாகும். இக்கோயில், சுதுமலை மக்கள் யாபேரூம் சென்று வணங்க வசதியாகச் சுதுமலை மத்தியில் கெம்பீர தோற்றத்துடன் விளங்குகின்றது. இக் கோயிலுக்குத் தெற்குப் பக்கத்திலிருக்கும் சிவன் கோயிலும், ஸ்ரீ முருகனுர்த்தி கோயிலும், இம்மூன்று கோயில்களுக்கும் எதிர்ப்புறத்தில் இருக்கும் காவல் தெய்வமாகிய பைரவர் கோயிலும் தெய்வமணம் வீசக் கெய்கின்றன.

கோயில் முற்பக்கமும், வடக்குப் பக்கமும் வய நும், வயல் சார்ந்த மருத நிலமாக, நீரோடையுடன் விளங்குகின்றது. பிற்பக்கத்தில் குடிகளும், தெற்குப் பக்கத்தில் தெருவும் விருப்பதனால், இக்கோயில் சகல வசதிகளும் நிரம்பிய இயற்கை வனப்பிடிட யதாகக் காட்சியளிக்கின்றது.

உத்தரத்தில் (வடக்கில்) ஸ்ரீ துர்க்காதேவி தேவஸ் தானம், தெட்டுணைத்தில் (தெற்கில்) யாழி-வண்ணா ஸ்ரீ காமாட்சி அம்மன் தேவஸ்தானம் (நாச்சிமரர் கோயில்), பூர்வத்தில் (கிழக்கில்) இனுவில் காரைக் கால் சிவகாமி அம்மன், பச்சிமத்தில் (மேற்கில்) நவாவி கஞ்சவோடை அம்மன் முதலிய கோயில்களுக்கு மையமாக அமைந்து விளங்குவது ஸ்ரீ புவனேஸ்வரி அம்பாள் கோயில் ஆகும்.

தாவடி, இனுவில், மருதனுர்மடம், உடுவில், நவாலி, ஆணக்கோட்டை, அராலி, வட்டுக் கோட்டை, மானிப்பாய், சண்டிலிப்பாய், கட்டுடை, சங்குவேலி போன்ற இடங்களிலுள்ள பல்லாயிரக் கணக்கான பக்தர்கள் வந்து வணங்கும் கோயிலாக ஶ்ரீ புவனேஸ்வரி அம்பாள் கோயில் விளங்குகின்றது.

(ஆ) கோயில் அமைப்பு

திராவிடக் கட்டிடக்கலை மரபைப் பிரதிபலிக்கும் அழகிய சிற்ப வேலைப்பாடுகளுடன் கூடிய இராஜகோபுரம் ஒன்று முன்வாயிலில் அமைக்கப் பட்டுள்ளது. கோயில் நுழைவாயில் முன்னால் பிரமாண்டமான மண்டபம் உள்ளது. உள்ளே, கருவறை, அர்த்தமண்டபம், மகாமண்டபம், தர்சனமண்டபம் அல்லது உருத்திரமண்டபம், ஸ்தம்பமண்டபம், நந்தி பலிபீடம், ஸ்தம்பம், ஸ்தம்ப விநாயகர் உள்ளன. விநாயகர், மகாவிஷ்ணு, வள்ளி தெய்வயானை சமேத சுப்பிரமண்யர், சண்டேஸ்வரி, பைரவர், நவக்கிரகங்கள் முதலியவற்றிற்குத் தனித்தனி பரிவாரக் கோயில்கள் உள்ளன. வசந்தமண்டபம் மிகவும் அழகாக, மேலே சிற்ப வேலைப்பாடுகளுடன், காட்சி தருகின்றது. யாகசாலை, மடப்பள்ளி முதலியனவும் இருக்கின்றன.

மூலஸ்தான வெளிப்புறச் சுவர்களில், தெற்கில் “நிர்த்த கணபதி”, “மாகேஸ்வரி”, மேற்கில், “வைஷ்ணவி”, வடக்கில் “பிராம்மி”, “தூர்க்கை” ஆகிய கோஸ்ட தேவதைகள் அமைந்துள்ளன. ஏதானாகவிருந்த விமானம் துவிதளமாக அமைக்கப்பெற்று அழகான சிற்ப வேலைப்பாடுகளுடன் தற்போது காட்சி தருகின்றது.

அம்பாளுக்கு, இந்துமத பூராணக் கதைகளைச் சித்தரிக்கும் தெய்வீக உருவங்கள் கொண்ட கண்ணவர் சித்திரத் தேர் ஒன்றும், அழகே உருவான தேர்முட்டி, கேணி, தீர்த்தக்கிணறு, உள்ளிதி கொட்டகைகள் முதலியனவும் பல இலட்சம் ரூபா செலவில் நிர்மாணிக்கப்பட்டு மேறும் அவ்வாலயம் கவர்ச்சியுள்ளதாக இருக்கின்றது.

அழகிய கலை வேலைப்பாடுகளுடன் கூடிய பல வாகனங்களிருந்தும் இக்கோயிலில் நல்ல முறையில் ஒர் அழகிய வாகனசாலை அமைக்கப்படாமல் பழைய வாகனசாலையே பாவிக்கப்பட்டு வரப்படுகின்றது. எனவே, பணம் படைத்த அடியார்கள் இத்துறையைத் தீர்த்துவக்க அம்பாள் அருள் புரிவாராக. எந்த ஒரு இந்து ஆலயத்திலும் வாகனசாலை உரிய முறையில் அமைக்கப்படாதிருப்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

(இ) ஶ்ரீபுவனேஸ்வரி அம்பாளின் திருவுருவ அமைப்பு

“மெய்யறிவாளர்கள் பல பெயரிட்டு அழற்தாலும் மெய்ப்பொருள் ஒன்றே” (இ.வே. 1-164-46) என்ற கருத்து வேதங்களில் காணப்படுகின்றது. இதன்பிரகாரம், ஒன்றேயான ஆதிகத்தியே ஆன்மாக்கஞ்சுக்கு அருள் புரிவதற்காக எண்ணற்ற திருவுருவங்களைத் தாங்கி வருகின்றார்கள். துர்க்கை, காளி, பத்திரகாளி, காளிகா, மஹாகாளி, ஸபரவி, புவனேஸ்வரி, மகிசாக்ஷரமீத்தினி, பிராமி, மகேஸ்வரி, மனேஷமணி என்பன அம்பிகையின் அருள் வடிவங்களாகும். சிற்பசாஸ்திரங்கள் இத்திருவுருவங்கள் அமையவேண்டிய விதிகளை விபரிக்கின்றன. சமுநாட்கைப் பொறுத்தமட்டில் அநேகமான சக்தி ஆலயங்களில் மனேஷமணி அம்பிகையின் திருவுருவமே பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

கின்றது. இங்கும் மனோன்மணி அம்பிகையின் சொருபமே விளங்குகின்றது. அதன் திருவுருவத் தில் ஒரு கை அபயமாகவும், மறு கை வரதமாகவும், பின்கை ஒன்றில் தாமரை மலரும், மறு பின்கையில் அட்சமாலையும் விளங்கக் காணலாம்.¹ புவனேஸ்வரி அம்பாளின் திருவுருவ அமைப்பு தாமரை மலரில் இருந்துகொண்டு மூன்று கண்கள், பாசம், அங்குசம், அபயம், வரதம் ஆகியவற்றுடன் கூடிய சொருபமாக இருக்கும்.² உருவங்கள் வேறுபட்டாலும், ஏற்கனவே கூறியதுபோல,

“எகம் தத் வத் விப்ரா பறுதூ வதந்தி”
என்பது இந்துக்களின் தீர்க்கமான நம்பிக்கையாகும்.

(அ) சதுமலை ஸ்ரீ புவனேஸ்வரி அம்பாளின் திருநாமங்கள்

தங்கு சங்களையில் அம்பாளுக்கு ஒரு கொட்டில் கோயில் அமைத்து “பறுவதாபத்தினி அம்மன் கோயில்” என் அழைத்து வணங்கி வத்ததாகக் கூறப்படுகின்றது. 1775ஆம் ஆண்டு இக்கோயில் “பறுவதாபத்தினி அம்மன் கோயில்” எனக்கச்சேரி யில் பதியப்பட்டிருக்கின்றது. 1822ஆம் ஆண்டில் கல்லால் அமைக்கப்பட்டு “இராச விராசபரி அம்மன் கோயில்” எனவும் பின்னர் “மனோன்மணி அம்மன் கோயில்” எனவும் அழைத்து வணங்கி வந்ததாகவும் கூறப்படுகின்றது. 1919ஆம் ஆண்டளவில் இருந்தே இக்கோயில் ஸ்ரீ புவனேஸ்வரி அம்பாள் கோயில் என அழைக்கப்பட்டு வருகின்றது.

1. Nagaswamy, R., Tantric Cult of South India, AGAM-KALA PRAKASHAN, DELHI, 1982, P. 140.

2. Ibid P. 139

4. திருவிழாச்சிறப்பும் வழிபாட்டு மரபுகளும்

(அ) திருவிழாச்சிறப்பு

இக்கோயிலில் வைகாசிப் பெனர்ன்மி தினத்தில் தீர்த்தோற்சவம் நடைபெறக்கூடியதாக மகோற் சவம் நடைபெற்று வருகின்றது. கொடியேற்றத்துடன் மகோற்சவம் ஆரம்பமாகி பதினாறு திருவிழாக்கள் நடைபெற்று, பதினேங்கும் நாள் தேர்த் திருவிழாவும், பதினெட்டாம் நாள் தீர்த்தத் திருவிழாவும் நடைபெறும். இருபதாம் நாள் பூங்காவனம் நடைபெறும். மகோற்சவ தினங்களில் விநாயகருக்கும், சுப்பிரமணியருக்கும் பிரத்தியேக யாக வழிபாடு செய்யப்பட்டு, அதனைத் தொடர்ந்து அம்பானுக்கு மஹாயாகம் நடைபெறுவது வழக்கம்.

மகோற்சவ தினங்கள் ஆரம்பமாவதற்கு முதல் நாள் முற்புறமுள்ள காவல்தெய்வமாகிய பைரவரை, அம்பானுக்குச் செய்யப்போகும் மகோற்சவங்கள் யாவும் வெற்றிகரமாக நடந்து முடியவேண்டுமென “அனுக்ஞா” கேட்டுப் பிரார்த்திப்பது வழக்கம். பின்னர், தேர்த்திருவிழாவன்று மாலை வெற்றிக்கழிப்பை பைரவர் ஆஸயத்தில் வெள்ளைக் கொடியேற்றிக் கொண்டாடுதல் தின்று வரை நடைபெற்றுவருகின்றது.

1965ம் ஆண்டு வைகாசி மாதம், இக்கோயிலின் 8ம் மகோற்சவ தினத்தன்று, “இராசன்” என்றழைக்கப்பட்ட யானை, கண்டியிலிருந்து வரவழைக்கப்பட்டமை ‘பெரும்பாலான’ இக்கிராமமக்களுக்கு மட்டுமல்லாது அயற்கிராம மக்களுக்கும் ஒரு நுதன்காட்சியாக அமைந்தது.

முன்னர், அம்பானுக்கு மகோற்சவங்கள் நடைபெற்றுவரும் நாட்களில், அருகாமையில் உள்ள

சிவன், ஸ்ரீ முருகஸுரத்தி ஆலயங்களிலிருந்தும் சுவாமி, அம்பாள் கோயிலுக்குச் சென்று அம்பா ஞடன் வீதிவலம் வந்ததாகவும் கூறப்படுகின்றது. ஆனால், இன்று, இம்முறை வழக்கிலில்லை. ஏனைய பரிவாரங்களுக்கும் அம்பாள் கோயிலிலேயே தனித் தனிக் கோயில்கள் அமைக்கப்பட்டிருப்பதன் காரணமாக இவ் நடைமுறை கைவிடப்பட்டதாகக் கூறப்படுகின்றது.

(ஆ) வழிபாட்டு மரபுகள்

இக்கோயிலில், உகந்தகாலம், காலை, உச்சிக்காலம், சாயரட்சை, அர்த்தசாமம் ஆகிய ஐந்து நேரப் பூசைகள் கிரமமாக நடைபெற்று வருகின்றன. கந்தபூராணப்படனம், திருக்கல்யாணப் படிப்பு, இலட்சர்ச்சணை, நவராத்திரி, ஸ்கந்த ஸஷ்டி, திருக்கார்த்திகை, திருவெம்பாவை, தைப் பூசம், விநாயகர் விரதம், பங்குனி உத்தரம் முதலாய், நைமித்திய பூசை வழிபாடுகளாக நடைபெற்றுவருகின்றன.

சாக்த மதநெறி (Sakta cult) முனரயில் கண்ணி யர்களை வழிபடல் யாபேரூம் அறிந்த ஒர் வழிபாடாகவள்ளது. இவ் வழிபாட்டை கண்ணியாபூஜா (Kanya Puja) என அழைப்பார். இப்பூசை இக்கோயிலில் ஆடிப்பூரத்தில் நடைபெற்று வருகின்றது. இவ்வழிபாட்டை இங்கு பூரகர்மா (ருதுஷாந்தி) அல்லது குமாரி பூஜா என அழைத்து வழிபட்டு வரப்படுகின்றது.

கும்பாபிஷேக தினத்தை நினைவுக்குருமுகமாக பங்குனி சுவாதி நட்சத்திரத்தில் மாசுங்காபிஷேகமும், அன்னதானம், குளிர்த்தி முதலியனவும் இக்கோயிலில் நடைபெற்றுவருகின்றன.

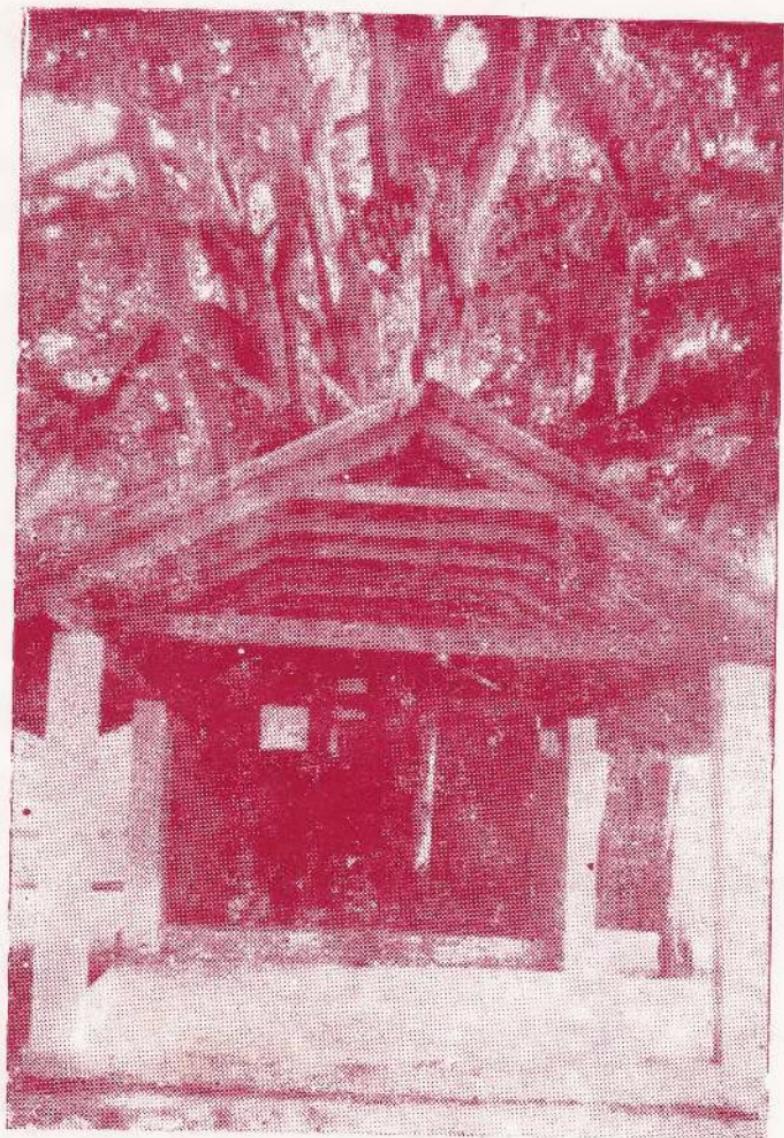
இக்கோயிலில் ஸ்ரீ துந்துபி வருடம், உத்தராயணம் பங்குனி மாதம் 17ந் திகதி (31-3-83-ல்) மஹா கும்பாபிஷேகம் விமரிசனயாக நடைபெற்றது. குரோதன வருடம் மார்கழி மாதம் 23-ந் திகதி (7-1-86-ல்) உத்தம மகா மிகுந்தியுஞ்ஜய சோமம் சிறப்பாக நடைபெற்றது.

(இ) ஸ்ரீ வித்யோபாசனை

அம்பிகையை வழிபடும் முறைகளுள் மூன்று முக்கிய முறைகள் இன்று நடைமுறையில் உள்ளன. அவையாவன, மந்திரம், தந்திரம், யந்திரம் என்பனவாகும். இக்கோயிலில் இம்மூன்றும் பின்பற்றப்படுவது சிறப்புக்குரியது. இக்கோயிலில், வருடந்தோறும், ஆடி மாதத்தில் நடைபெறும் இலட்சார்ச்சனை தினமாகிய பத்துத் தினங்களி ரும், ஆடிப் பூரத்தில் நடைபெறும் கன்னியா பூஜை தினத்திலும், அம்பிகைக்கு ஸ்ரீ சக்ர பூசை சிறப்பாக நடைபெற்றுவருகின்றது. நயினை ஸ்ரீ நாகபூசனை அம்பாள் ஆலயத்தில் நடைபெறுவது போலவே இங்கும் ஸ்ரீ வித்யா உபாசனை நடைபெறுகின்றது.

(ஈ) பொங்கல் வழிபாடு

அம்பாள்காட்சிதந்த தினத்தை நினைவு கூரும் முகமாக அம்பாள் தேரில் வரும் பொழுது கோயில் வீதிகளில் பொங்கல் செய்து மடை பரப்பி அம்பாளை வழிபடும் வழக்கம் இன்றும் நடைபெற்று வருகின்றது. இக்காட்சி மனங்கொள்ளாக் காட்சியாக மக்களிடையே இருந்து வருகின்றது. மேலும் அன்று இரவு, தங்கு சங்களையிலுள்ள கண்ணால் அம்மனுக்கும் பொங்கல் விழா நடைபெற்று வருகின்றது.

தங்கு சங்களை கண்ணகி அம்மன் கோவில்

5. கர்ண பரம்பரைக் கதைகளும் அற்புதங்களும்

(அ) கர்ண பரம்பரைக் கதைகள்

கண்ணகி வழிபாட்டைச் சூது மலை மக்கள் போற்றிக் கண்ணகிக்கு விழா எடுத்து வரும் சமயம், ஒருநாள், இவ்ஷர் அன்பர் ஒருவர் உச்சி வேலையில் உழுதுகொண்டு நிற்கும் சமயம் ஓர் மூதாட்டி, பாஸ்போல் நிறமுள்ள நரைத்த மயிர் தொழுதொழுத்த உடல், வெண்ணிற ஆடை அணிந்தவராகச் சோலைகள் நடு மத்தியிலே நிற்பதை அவதானித்தார். உழுதுகொண்டு நின்றவர் ஓர் சக்தி உபாசகர். “நின்றும் கிடந்தும் நினைப்ப துனையே” என்ற பொன்மொழிக்கு ஆளாகிய நிலையில் வாழ்ந்தவர். அவர் தமது வேலையை அப்படியே விட்டுவிட்டு அவ்வயது முதிர்ந்த மூதாட்டி யிடம் சென்றார். அம்மூதாட்டி தனக்குத் தாகம் அதிகம், குடிப்பதற்கு நீர் தேவையெனக் கூறினார். உபாசகர் மூதாட்டியை அவ்யிடத்தில் சிறிதுநேரம் தங்கும்படி கூறியிட்டு அருகாமையிலுள்ள தனது வீட்டிற்குச் சென்று இளநீருடன் மீண்டும் அவ்யிடம் வந்து பார்த்தபொழுது மூதாட்டியைக் காணவில்லை. உபாசகர் எங்கும் தேடிக் களைப் புற்று மனம் சோர்ந்து, வீடு திரும்பினார். அன்றிரவு, அம்பாள், மூதாட்டியின் தோற்றத்தில் உபாசகருக்குக் காட்சி கொடுத்துத் தன்னை அதே கிடத்தில் ஆதரிக்கும்படி ஆஞ்ஞஞ்சயிட்டு மறைந்தருளி னார். அந்த உபாசகர் அந்த அதிசய ஆஞ்ஞஞ்சயமற்றும் சுற்றத்தாருக்கும் சொல்லி வியப்பும் பெருமிதமும் அடைந்தார்.

அன்பருக்குத் தோன்றியும் மறைந்தும் துணைபுரிகின்றுன் பரமன். “தோன்றுத் துணையாயிருந்த

னன் தன்னடி யோங்களுக்கே” யென்று அப்பர். உயிர்க்குலமெல்லாம் அவன் அருட்குலம், அன்புச் சேய்கள். அவன் தந்தை, அவனது சக்தி தாம் - என்பதை உணர்ந்த அவுடைய பாசகரும், ஊர் மக்களும் ஒன்று சேர்ந்து அம்பாள் தோற்றமளித்த இடத்தில், கொட்டில் கோயில் அமைத்து அம்பாளின் உருவச் சிலையொன்றை வைத்து வைகாசி மாதத்தில் பொங்கல், குளிர்த்தி, அவியல், படைப்பு போன்ற நிவேதனப் பொருட்கள் வைத்து, சக்தி வழிபாடு, பூசைகள் முதலியன செய்து வழிபட்டு வந்ததாகக் கர்ண பரம்பரைக் கதை கூறுகின்றது.

(ஆ) அற்புதங்கள்

அருள்மிகு புவனேஸ்வரி அம்பிகையின் அற்புதங்களோ அனேகம். அம்பாள் அடியார்கள் சில ரின் அனுபவக் கதைகளினால் இதை அறிய முடிகின்றது:

(1) கோயில்களில் குற்றச் செயல்களாகக் கருதப்படும், வேதாகமத்தில் கூறப்பட்ட முப்பத்திரண்டு விதிவிலக்குகளில், பிரதானமான, “தெய் வத்தின் முன் சண்டையிடக் கூடாது”, “எவ்வரை யும் கடவுளின் முன் தண்டித்தல் கூடாது” ஆகிய இக் குற்றச் செயல்களை அம்பாள் முன் எவர் செய்கின்றாரோ, அவர் ஒரு வருட காலத்திற்குள் அதற்குரிய தண்டனை அனுபவிப்பார் என்பதை இக்கிராம மக்கள் அனுபவ வாயிலாக அறிந்துள்ளார்கள்.

(2) முன்னிரு காலத்தில் இக்கிராமத்தில் பேதி நோய் பரவியது. சிலர் இறந்தனர். அதற்கு அஞ்சி இவ்லூர் மக்கள் அம்பாளுக்குப் பொங்கல், குளிர்த்தி, பூசைகள் முதலியன செய்து “அனலில் பட்ட மெழுகு போலுருகி” அம்பாளின் கரிசனையைத் தம் பக்கம் கவர்ந்தனர். அம்பாள் கருளை கொண்டு அந்நோய் பரவாமல் தடுத்தாட்கொண்ட ருளினார்.

(3) இக்கோயில் பூசகராகவிருந்த ஒர் இளம் அந்தணர் ஸ்நானம் செய்யாமல் பூசை செய்வதற்கு எத்தனித்தார். அப்பொழுது பாம்பொன் ரூ கோயில் வாயிலில் இருந்து அந்தணரைக் கோயிலுக்குள் செல்லாமல் தடைசெய்தது.

(4) அம்பாளுக்கு அர்ச்சனை செய்த ஒருவர் தான் கொடுத்த பழங்கள் சிலவற்றைக் காண வில்லையென ஏங்கி மனம் வெந்து நின்ற பொழுது கானுமல் போன பழங்கள் பாம்புகளாகக் காட்சி கொடுத்தன.

(5) இக்கிராம வாசியாகிய ஒர் கர்ப்பிணிப்பெண் தனது தந்தையுடன் அயல் கிராமத்தில் இருந்து வந்தனர். அவருக்குப் பிரசவ நாள் வந்ததும் தனக்கு உதவி செய்ய பெண் துணை யொருவரு மில்லையே என நினைந்து அம்பாளை வேண்டி அழு தார். அவரது பிரசவ தினத்தன்று இரவு, அவரது சிறிய தாயார்போல் “அம்பாள்” காட்சி கொடுத்து, அவருக்குப் பிரசவத்திற்கு வேண்டிய உதவிகள் யாவும் செய்து மறைந்தருளினார்.

(6) இக்கோயில், கொட்டில் கோயிலாகவிருந்த சமயம் பெரிய வெள்ளம் போட்டது. அப்பொழுது கோயிலுக்கு ஒருவரும் போக முடியாமல் கோயிலை யும் வெள்ளம் முடிவிட்டது. கோயில் பூசகர் அம்பாளுக்குப் பூசை செய்ய முடியாமையை நினைந்து கவலை கொண்டிருந்தார். அன்று இரவு பெரிய சத்தம் ஒன்று கேட்டது. அதன்பின்னர் அம்பாளின் வடக்கிலுள்ள வயல்வெளிக் கிணற்றின் ஜடாக வெள்ளம் சென்று வத்தியது.

(7) இரு சிறுமிகள் பாடசாலையால் வீடு நோக்கிச் சென்றுகொண்டிருந்த சமயம், ஒர் வயது முதிர்ந்த கிழவி, அவர்களை அழைத்துத் தனது தலையில் பேன் பார்க்கும்படி கேட்டார். அச்சிறுமிகள் மறுத்தும், அக்கிழவி, அதில் ஒருவரை, வலோற்காரமாக அழைத்துத் தலையைக் கொடுத்தார். அச்சிறுமி கிழவியின் தலைமயிரைச் சிறிது அகற்றிய பொழுது தலையில் கண்கள் இருப்பதைக் கண்டு மயக்கமுற்றார்.

(8) இரு வருடங்கட்டு முன்னர், அயல்கிரா மத்தில் வசிக்கும் சட்டத்தரணி ஒருவர் திரவ நேரம் தனது மோட்டார் வாகனத்தில் வந்து கொண்டிருந்தார். எதிர்பாராதவாறு வாகனத்தின் சில்லொன்று அம்பாள் கோயில் முன்னராக காற்றுப் போய்விட்டது. அவர் அம்பாளை வணங்கி செய்வதறியாமல் நின்றார். அச்சமயம் இன்னென்று மோட்டார் வண்டி வெகு விரைவில் வந்து நின்றது. அம் மோட்டார் வண்டிச் சாரதி தனது வண்டியில் கூடுதலாக இருந்த சில்லைக் கொடுத்து விட்டுத் தான் அதைச் சட்டத்தரணியின் வீட்டில் சென்று பெறுவதாகக் கூறினார். அவரைச் சட்டத்தரணி யால் இன்னும் அடையாளம் காண முடியவில்லை. இது அம்பாளின் திருவிளையாடல் என நினைத்த சட்டத்தரணி, அம்பாளுக்குக் காணிக்கையாக ரூபா 1,000/- கொடுத்துள்ளார்.

(9) இக்கோயில் முகாமையாளர், மகோற்சவநாட்களில் ஒருநாள், தவறுதலாகச் சுகடைக்குள் தனது கைவிரலை வைத்து நெரித்து விட்டார். கைவிரலின் நோ, வலி தாங்க முடியாது, கோயிலின் தெற்குப் புற சிறுமண்டபத்தில் படுத்திருந்தார். அச்சமயம், வயது முதிர்ந்த மரது ஒருவர் குறுக்குக் கட்டுடன் வந்து சுகம் விசாரித்து விட்டுக்

கோயிலுக்குள் செல்லும் சமயம், வாசலில், கோயில் குருக்கள் அவர்கள் வந்தார்கள். அம்மாது, கோயிற் குருக்கள் அவர்களை, “முகாமையாளரின் கையைப் பார்க்கவில்லையா” எனக் கேட்டார். அதற்குக் குருக்கள் அவர்கள், “நான் என்ன செய்ய முடியும். அம்பாள் தான் பார்க்க வேண்டுமெனக்” கூறி வர். அம்மாது சிரித்து விட்டுக் கோயிலுக்குள் சென்றதுதான். இதுவரை, அவரைப் போன்ற ஒரு வரை, இக்கோயிலில் காணமுடியவில்லை என்பதாகக் கூறப்படுகின்றது.

(10) 1985ம் ஆண்டு மார்கழி மாதம் 20ந் திகதி திருவெம்பாவை மூன்றாம் தினம், சுதுமலைக் கிராமமக்கள் மீது விராணுவப் படையினர் வான்தாக்குதல் மேற்கொண்டனர். இத்தாக்குதல் முதன்முறையாகச் சுதுமலை மக்கள் மீதே மேற்கொள்ளப்பட்டது. இத்தாக்குதலின் போது ஒருவருக்காவது ஒரு கிறு கெடுதியுமில்லாமல் இக் கிராம மக்கள் பாதுகாக்கப்பட்டது அம்பாளின் திருவருளாலேயே என்பதை எவரும் மறுக்க முடியாது. இவ்நன்றிக் கடனைத் தெரிவிப்பதற்காக சுதுமலை மக்கள் யாவரும் ஒன்றுகூடி, 7-1-86ல் உத்தமமகா மிருத் தியுஞ்ஜய ஹாமம் இக்கோயிலில் செய்தார்கள்.

“ ஒழிவின்றி நின்ற பொருளை யணரில் அழிவின்றி நிற்கும் உடம்பு ”

“ பற்றிலாது ஒன்றினைப் பற்றினால் அல்லது கற்றதால் என்ன பயன் ? ”

— ஒளவையார்

6. கோயில் திருப்பணி வரலாறு

1919-ம் ஆண்டுக்கு முன்னராகக் கருவறை, அர்த்தமண்டபம், மகா மண்டபம், தர்சன மண்டபம் அல்லது உருத்திர மண்டபம், ஸ்தம்பமண்டபம், நந்தி பலிபீடம், ஸ்தம்பம், ஸ்தம்ப விநாயகர் ஆகியன நிர்மாணிக்கப்பட்டுள்ளன. விநாயகருக்கும் வள்ளி தெய்வயானை சமேத சுப்பிரமணியருக்கும், பைரவருக்கும், நவக்கிரகங்களுக்கும் தனித் தனி பரிவாரக் கோயில்கள் 1919-ம் ஆண்டிற்கும் 1961 ம் ஆண்டிற்கும் இடையில் கட்டப்பட்டன. அத்துடன் வசந்த மண்டபம், யாகசாலை, கேணி, தீர்த்தக்கிணறு, உள்வீதிக் கொட்டகைகள், முதலியனவும் அமைக்கப்பட்டன. 1972-ம் ஆண்டு அம்பாளுக்கு அழகான தேரும், தேர்முட்டியும் அமைக்கப்பட்டன. 1982-ம் ஆண்டு மஹாவிஷ்ணுவிற்கும், சண்டேஸ்வரிக்கும் தனித்தனி பரிவாரக் கோயில்கள் கட்டப்பட்டன. அத்துடன், ஏகதளமாகவிருந்த விமானத்தைத் துவிதளமாக மாற்றி அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

1986-ம் ஆண்டு சித்திரை மாதம் நால்வருக்கு ஒரு தனிக் கோயில் கட்டப்பட்டிருக்கின்றது. அத்துடன் குரியனுக்கும், சந்திரனுக்கும் பிரத்தியேகமான கோயில்கள் அமைக்கப்படுகின்றன. இவையாவும் அம்பாளின் கருணை கிட்டிய சுதுமலை வாழ்மக்களினது விடாழுயற்சியினுலும், பணம் படைத் தவர்களின் தாராள மனத்தினுலும், பல இலட்சம் ரூபா செலவில் நிர்மாணிக்கப்பட்டுள்ளன. மாணிப்பாய் போன்ற அயற்கிராம மக்களும், வெளித் தேசத்திலுள்ளவர்களும், கோயிற் திருப்பணிக்கு உதவி செய்துள்ளதாகவும் கூறப்படுகின்றது.

7. கோயிற் பரிபாலனம்

(அ) நிர்வாகம்

கோயில் மூர்த்தியிடத்தில் தெய்வசைதன்ய மும் சாந்தித்தியமும் நிலவுதல் என்ற காரியம் சும்மா பூசையளவில் அமைந்து விடாது. பூசையும் முறையான பூசையாயிருக்க வேண்டும். அத் துடன் மற்றும் பல பல சூழ்நிலைப் பண்புகளும் அங்கே அமைய வேண்டும். ஒரு ஆலய நிர்வாகத்திற்குரிய பிரதான பொறுப்புக்கள் குறைவற அமைவதற்கான ஆர்வம் தானுகவே ஏற்படுத்தற்கு உபகாரமான அறிவு நூற் பயிற்சியும் அப்பயிற்சி யுடையார் உறவுஞ் செறிவும் நிர்வாகத் தரப்பினர்க்கு அவசியம் கிருத்தல் வேண்டும். கிரியா பத்ததிகளையாவது தாமாக வாசித்து விளங்குமளவு கல்வி ஞானம் நிர்வாகத் தரப்பினர்க்கு கிருத்தல் மகா விசேஷமாகும்.¹

மேற்குறித்தவாறு ஆலயத்தில் கவாமி சைதன்யம் பெருமளவில் மினிர்வதற்கு அனுசரணையாய் கிருத்தல் விஷயத்தில் நிர்வாகத் தரப்பினரின்பங்கு மிக அதிகமாகும். இவர்களின் நோக்கும் போக்கும், உருவும் திருவும் எல்லாம் அதற்கு அநுகூலாய் விளங்க வேண்டுவது அவசியம்.²

இக் கோயில், ஆரம்பத்தில், (கி. பி. 1775-ல்) “கதிர்காமர்” என்பவரால் நிர்வகிக்கப்பட்டு வந்த தென்பதாகக் கூறப்படுகின்றது. பின்னர், அவருடைய மகன் வேலாயுதரினாலும், அதன் பின்னர், திரு. க. வைத்தியநாதன், திரு. சி. கதிரவேலு, வைத்திய கலாநிதி க. முத்துக்குமாரு, திரு. மு.

1. கந்தையா, மு. சிவாலய சேவை என? எப்படி?

சன்னகம் 1986, பக். 42, 43.

2. மேற்படி பக். 42

க திரவேலு, வைத்திய கலாநிதி வை. த. பசுபதி, திருவாளர்கள் எம். ஆர். காராளசிங்கம், ம, ஸ்ரீ காந்தா, என்பவர்களால் கோயில் நிர்வகிக்கப்பட்டு வந்தது என்பதாகக் கூறப்படுகின்றது.

வைந்தியகலாநிதி சு. சின்னத்தம்பி, திருவாளர்கள் பி. இராஜவேலு, செ. பொன்னம்பலம், சி. கந்தையா, க. பேரம்பலம், க. நடேசர், சி. மார்க்கண்டு முதலானார் வைத்தியகலாநிதி க. முத்துக்குமாரு, வைத்தியகலாநிதி வை. த. பசுபதி, திருவாளர்கள் எம். ஆர். காராளசிங்கம், ம.ஸ்ரீகாந்தா முதலானாரினது பிரதிநிதிகளாக (கோயில் மணியகாரர்களாக) கோயிலின் நிர்வாகத்தை மேற்பார்வையிட்டு வந்ததாகவும் கூறப்படுகின்றது.

1980-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 1-ம் திகதியிலிருந்து இக்கோயிலின் நிர்வாகம் 19 அங்கத்தவர்களைக் கொண்ட கோயில் தர்மகர்த்தா சபையிடம் (Board of Trustees) யாழ்ப்பாண மாவட்ட நிதிமன்றத்தினால் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது.

கோயில் தர்மகர்த்தா சபையின் முதற் கூட்டம் 20-11-80-ல் நடைபெற்றது.

20 - 11 - 80 தொடக்கம் தர்மகர்த்தாக்களாக இருந்தவர்களின் விபரம் பின்வருமாறு:

பரம்பரை (HEREDITARY) தர்மகர்த்தாக்கள்

தொடக்கம் — வரை

1. வைத்தியகலாநிதி வைத்தியநாதன் தம்பு பசுபதி 20-11-80 — 28-03-81
வைத்தியகலாநிதி ஜோகு பசுபதி 20-03-81 — 08-04-84
(தலைவர் 28-02-82 — 08-04-84)
- வைத்தியகலாநிதி ஜெகா பசுபதி (தலைவர்) 05-04-04

2. திருமதி கமலாம்பிளை பசுபதி	20-11-80
3. திரு. மயில்வாகனம் ஸ்ரீகாந்தா (உப தலைவர் - 20-11-80—28-3-81)	20-11-80 — 28-02-82 (தலைவர் - 28-03-81—28-02-82)
திரு. ஐனகன் ஸ்ரீகாந்தா	28-02-82 — 08-04-84
திரு. த. தவணேசன்	08-04-84
4. திருமதி மகேஸ்வரி ஸ்ரீகாந்தா	20-11-80
5. திரு. ஜோகு குமார் காராளசிங்கம்	20-11-80
6. திரு. கணபதிப்பிள்ளை பேரம்பலம்	20-11-80
7. திரு. கணபதிப்பிள்ளை நடேசர்	20-11-80
8. திரு. சுப்பிரமணியம் சண்முகநாதன்	20-11-80
9. திரு. இலகுப்பிள்ளை வாமதேவன்	20-11-80
10. திரு. குமாரசாமி கணேசதாசன்	20-11-80
11. திரு. ஆறுமுகம் சுந்தரவிங்கம்	20-11-80
12. வைத்திய கலாநிதி ஆறுமுகம் விவாதம் (உபதலைவர் 28-02-82 தொடக்கம்)	20-11-80
13. திரு. ஆறுமுகம் தம்பாபிள்ளை	20-11-80
14. திருமதி சுவந்தரநாயகி விவகடாட்சம்	20-11-80 — 22-05-81
திரு. பெ. சக்திவேல்	22-05-81

**பரம்பரைத் தர்மகர்த்தாக்களினால்
தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தர்மகர்த்தாக்கள்**

15. திரு. சபாபதிப்பிள்ளை மகாவிங்கம்	
திரு. கா. விசுவலிங்கம்	20-11-80
16. திரு. சின்னத்தம்பி மார்க்கண்டு (முகாமையாளர்)	20-11-80
17. திரு. சரவணமுத்து விசுவலிங்கம்	20-11-80 — 06-04-86
18. திரு. கனகவிங்கம் இராசவிங்கம்	20-11-80 — 05-05-85

திரு. சுப்பையா செல்வநாயகம்	05-05-85
19. திரு. வைரமுத்து இராமவிங்கம்	20-11-80 — 17-03-85
திரு. நடராசா குமாரனிவம்	17-03-85
(காரியதறிசி)	
20. திரு. சி. தர்மவிங்கம்	04-08-85
(பொருளாளர்)	

மேலும், பரம்பரை தர்மகர்த்தாக்களாகவிருந்த வைத்தியக்லாநிதி வை. த. பசுபதி அவர்களினதும், திரு. ம. ஸ்ரீகாந்தா அவர்களினதும் ஊக்கத்தினும், விடாழ்யற்சியினும் தான், தனிப்பட்ட நிர்வாகத்தின் கீழிருந்த சதுமலை ஸ்ரீ புவனேஸ்வரி அம்பாள் கோயில், தர்மகர்த்தா சபையிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது என்பதாகக் கூறப்படுகின்றது.

கோயில் கெளரவ முகாமையாளராகத் திரு. சி. மார்க்கண்டு கடமையாற்றி வருகின்றார். இவர், ஆலய பூசகர், வழிபாட்டாளர் என்ற இரு பகுதியாரினதும் நன் மதிப்புக்குரியவராக இக்கோயிலைப் பரிபாலித்து வருகின்றார்.

(ஆ) கோயிற் குருக்கள்மார்

மற்றைய எல்லா வளமும் எல்லாச் சிறப்பும் இருந்தாலும் நற்குண நற்செயல்கள்உள்ள இல்லாள் இல்லாவிடல் வீட்டுக்கு விளக்கமில்லை என்பார்கள். அதேபோன்ற ஒருநிலையில் ஆலய விளக்கத்துக்கு உரியவராயிருப்பவர் அர்ச்சகர் ஆவர். ஆலயத்துச் சுவாமியையே தம் பதியாக வரித்துக்கொண்டு அதற்குப் பயபக்தியாகச் சேவைபுரியும் ஒரு உத்தம பத்தினி நிலையே அர்ச்சகர் நிலை. சுவாமியைப் பூஜிப்பவர் ஆதலால் அவர் பூஜகர்; அக்காரணம் பற்றிச் சுவாமியை வழிபடுவேரால் தாமும் வழிபடப்படும் நிலைக்குரியவர். ஆத

லால் அவர் பூஜியர். இங்குனம் பூஜைகரும் பூஜியருமாகத் திகழும் இருவேறு பெருந் தகைமைகள் அர்ச்சகருக்கு உரியனவாம். 1

இக்கோயில் 1775ம் ஆண்டு மாணிப்பாயைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட பொன்னம் பல முதலியா ரினால், மண்ணும், ஒலையினாலும் கட்டப்பட்ட சமயம் “கதிர்காமரும்” அவரது மகன் “வேலாயுதராலும்” பூசை செய்யியபட்டு வந்ததாகக் கூறப்படுகின்றது. பின்னர், 1822ம் ஆண்டு கொழும்பு முத்துச்சாமி முதலியாராலும், கதிர்காமர் வேலாயுதரினாலும் கல்வினால் கோயில் அமைக்கப்பட்டதும், சுப்பையாக்குருக்கள் என்பவர் இக்கோயிலின் அர்ச்சகராக நியமிக்கப்பட்டார். சுப்பையாக் குருக்கள் காலமாகிய பின்னர் அவரது வழித்தோன்றலாகிய அவரது மருகராகிய (மகளின் கணவராகிய) தியாகராஜாக்குருக்களும், அவருக்குப்பன் தியாகராஜாக்குருக்களின் மருகரான (மகளின் கணவரான) தொல்புரம் சங்கர ஜெயரின் மகன் பொன்னுச்சாமிக் குருக்களும் நித்திய நெமித்திய பூசைகளைச் செய்துவந்தனர். பொன்னுச்சாமிக் குருக்கள் கோயிலின் அர்ச்சகராக இருந்தது மட்டுமல்லாமல் இக்கோயிலில் பல வழிகளிலும் அக்கறை காட்டிக் கோயிலின் முன்னேற்றத்துக்கும் பாடுபட்டு வந்ததாகக் கூறப்படுகின்றது. பொன்னுச்சாமிக் குருக்கள் ஒர்சிறந்த வைத்தியராகவும் விளங்கினார். பொன்னுச்சாமிக் குருக்கள் காலஞ்சென்ற பின்னர் அவரது மகன் தியாகராஜா ஜெயரும், பின்னை களும் இக்கோயிலின் அர்ச்சகர்களாக இருந்தனர். தியாகராஜா ஜெயர் யாழ். சுதுமலை சிந்மயபாரதி வித்தியாசாலையில் ஒர் சிறந்த ஆசிரியராகவும் கடமையாற்றி வந்தார் என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

1. கந்தையா, மு., கிவாலிய சேவை ஏன்? எப்படி? சன்னகம், 1986, பக். 45.

1980ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 1ம் திகதி இக்கோயில், தேவஸ்தான் தர்மகர்த்தா சபையிடம், யாழ்ப்பாண மாவட்ட நிதிமன்றத்தினால் பொறுப்புக் கொடுக்கப்பட்ட பின்னர், தியாகராஜா ஜியரின் மருகரான (மகளின் கணவரான) சிவழூரீ சம்புகேஸ் வரக் குருக்கள் மகேஸ்வரக் குருக்கள் (நயினை ஆதீன குரு) இக்கோயிலின் பிரதம குருக்களாக 20-11-80ல் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். இவர் சுவாமி சைதன்யழும், சுவாமி சாந்நித்தியழும் எந்த நேரமும் பிரகாசமாயிருக்கப் பெரும்பகுதி அக்கறை கொண்டவராகச் சுதுமலை மக்களோடு மட்டும் அல்லாமல் அயற் கிராம மக்களினதும் நன்மதிப்பைப் பெற்று விளங்கி வருகின்றார்.

“பொருள் அற்றுர் யூபர் ஒருகால்; அருள் அற்றுர் அற்றுர்; மற்றுசுதல் அரிது.”

— திருக்குறள்

“பற்றது பற்றிற் பரமனைப் பற்றுமின்
கற்றவர் பேரின்பம் உற்றுகின்றுரே.”

— யோகி திருமூலர்

“உரையற்ற தொன்றை யுரைசெயும் ஊமர்காள்
கரையற்ற தொன்றைக் கரைகாண வாகுமோ
திரையற்ற நீர்போல் சிந்தை தெளிவார்க்குப்
யுரையற் றிருந்தான் புரிச்சை யோனே.”

— திருமத்திரம்

கதுமலை ஸ்ரீ புவனேஸ்வரி அம்யான் மீது
பாடப்பெற்ற

பாயிரம்

திருவுஞ்சல்

சந்தக் கவிமாலை

ஏ
கணபதி துணை

மானியம்பதி
ஸ்ரீ தா. சுவாமிநாதன் அவர்கள்
இயற்றிய பாயிரம்

கலிவெண்பா

தேனேறு மீழுச் செழுமையூயர் பண்ணை கஞம்
வானேறுஞ் சோலை வளங்கஞ்டன் — கானேறும்
நற்றிலக மென்ன நவிலறிஞ் ராற்றனிப்பேர்
பெற்றமினிர் யாழ்ப்பாணப் பேர்நாட்டிற் — சற்று
மெழில்

குன்றுத செந்தா மரைக்குலவு தாக்கணங்கும்
பொன்றுக் கலையுதவும் பூவையரும் — ஒன்றும்
மகிழ்ந்துவிளை யாடுசுது வைப்பதியி வென்றும்
உகந்தயனு மலாதி யும்பர் — சிவந்ததிருப்
பாதகம ஸந்துதிக்கப் பற்றுமனத் தொண்டருளச்
சோதியிரு வாக நின்று துங்கநடம் — நாதமுடன்
சேயீவடி யார்கள்விளை தேயுந் திருவமர்ந்த
மொழுகிலார் சங்களையில் முன்னைநாட் உய்ய
திருக்கோயில் கொண்டெழுந்த திக்கம் பரியான்
பொருப்பின்கோ வீன்றமகள் பூவி —

லருட்பொழியும்
பாங்கருறை முக்கட் பரஞ்சோதி தன்மனையாள்
பூங்கபிலை வெற்பிற் புஜையலாப் பூங்கோதை
அன்னைபுவ ஞேஸ்வரிமீ தன்பாற் றிருஹஞ்சல்
தொன்மைப் பதிமானி யிற்றேன்றல் — முன்னை
எதிர்மன்ன சிங்க முதலிவறி யேந்தல்
நிதிகொள்ளு ஞைசலத்தின் நேரார் — முதிர்கொள்
இலக்கணங்கள் யாவு மினிமையுடன் கற்றும்
இலக்கியத் தின்நுட்ப வியலும் — பலத்தசுதன்

வித்வசனர் போற்றிசெயும் வித்துவா ஞன்பெரும்
பத்திமிகுந் தேவிபதம் பாலித்த — மெத்துபுகழ்
வல்லன் சுவாமிநா தன்முதலி யந்நாளிற்
சொன்னுனெனம் நாவாந் ருதிக்கவென் — நிந்நாட்
கரலிகிதத் திக்கவியு மாறிச் சிதைந்து
பரவிட் பலவழுக்கள் சேரமருவு மலர்
நாறுஞ் சுதுவைநகர்க் கந்தப்ப வாசிரியன்
நீறணிற்து பஞ்சாக் கரந்தினைப்போன் — மாறிலாப்
ழசை தியானம் புரிகுணத்துப் பாவல்லன்
மாசகற்றி கய மதித்தடியேன் — தேசார்
உலகமிரண் டேழு முதிக்கவருட் டாயாள்
திலக நுதற் நீவண்ணன் பாகக் — கலைஞானம்
பேதையேற் கோதும் பெருந்திருவென்

ன் ஜெயுமை

சீதரனின் சோதரியாள் சிருஞ்சற் — காதலினுற்
பிந்திய வீர்கலியைப் பேதையறி விஞ்ஞானம்
உந்துமள ஏக்கெட்ட வோதினேன் — சந்தப்
புலவோர்முன் மின்மினி போன்றவொரு வன்பாச்
சொலவுமிசையாகும்மோ துன்னி — அலர்மனமே
வெந்தறுகண் வேழத்தை வேரிக் கமலத்தின்
தந்துவினுற் கட்டத் தக.

6
சிவமயம்

கதுவைநகர் திருச்சங்களையில்
எழுந்தருளியிருக்கும்
ஸ்ரீ புவனேஸ்வரி அம்பாள் மீது பாடிய
திருஹஞ்சல்

மாணியம்பதி வித்துவான்
ங்கா ஸ்ரீ அ. சுவாமிநாத முதலியார் அவர்களால்
பாடப்பெற்றது.

காப்பு (ஆசிரிய விருத்தம்)

சீராரும் வளவயல்தண் டலைகள் குழும்
திருமருவு சங்க ளோநன் னகரில் நாளும்
ஏராரும் கோயில்குடி கொண்டு வாழும்
இலங்குபுக முறுபுவனேஸ் வரிதன் மது
யாராரு மூஞ்சலிசை பணிந்து பாடப்
பரம்பென்று பாதியுமை பரிவிற் பெற்ற
காராருங் கரடமத கம்ப கும்பக்
கணபதிகிண் கிணிச் சுரணாங் காப்பதாமே.

நூல் (திருஹஞ்சல்)

திருவளர்தொன் னன்மறைகள் கால்களாகத்
திகடகுதா ரகமதுவே விட்டமாக
உருவளரு மாகமநூ லாதி யான
ஒப்பில்கலை ஞானமெல்லாம் புரியதாகக்
கருவளரோங் காரமதே பலகை யாகக்
கட்டியபொன் னூஞ்சன்மிசை யுகந்தே யேறித்
தருவளர்தன் டலைகுழுஞ்சங் களையில் வாழுஞ்
சகலபுவ னேஸ்வரியே யாஸருஞ்சல். 1

ஆதிகண பதிவடுகள் சேயும் வாழ்த்த

அரிகரபுத் ரன்வீர பத்ரனும் வாழ்த்தக்
கோதிலரி யயன்போகி குழுமி வாழ்த்தக்

குலமுனிவர் திசைக்கிறவர் கூடி வாழ்த்த
ஏதமில்தொல் கணநாத ரெதிர்ந்து வாழ்த்த

எழில்சு துவை யம்பதியி ஸ்தியர் வாழ்த்தப்
போதிலகும் பொழுதுறைசங் களையில் வாழும்
புகழ்கொள்புவ னேஸ்வரியே யால ருஞ்சல். 2

தும்புருநா ரதர்வீணை கீதம் பாடத்

தூயகின் னர்வீகருடர் நாகர் பாடத்

தம்புருகொம் புகழ்ச்சுரமண் டலங்கள் பாடச்

சதிதெரிமே னகையுடனே யரம்பை பாடக்
கம்புருவக் களநவசத் திகஞும் பாடக்

கரங்குவித்துச் சதுவையடி யார்கள் பாட
வம்புமலர் வளஞ்செறிசங் களையில் வாழும்
மங்கைபுவ னேஸ்வரியே யால ருஞ்சல் 3

பூமகண மகஞமொரு வடந்தொட்ட டாட்டப்

புலோமசையுங்காளியுமோர் வடந்தொட்டாட்ட
வாமமிகு மிரதியொரு வடந்தொட்ட டாட்ட

மகிழ்வுறுநா ராயணியோர் வடந்தொட்டாட்ட
ஏமுறுமா வினிசண்டி வடந்தொட்ட டாட்ட

எழில்சுதுவை யடியாரோர் வடந்தொட்டாட்ட
மாமலிகூர் வளஞ்செறிசங் களையில் வாழும்
வளங்கொள்புவ னேஸ்வரியே யால ருஞ்சல் 4

சருதியுட னுகமசாஸ் திரமு மாடத்

துலங்குபுரா னங்கள்களை நூல்க ளாடப்
பருதிமதி யுலகபகி ரண்ட மாடப்

பலர் புகழும் பதினாலு புவனமாடக்
கருதுமட்ட மலையோடு மரவ மாடக்

கருணைதரு சம்புமனங் கசிந்தே யாடத்
தருவளர்சோ லைகள்குழ்சங் களையில் வாழும்

சகலபுவ னேஸ்வரியே யால ருஞ்சல்.

5

5

பிறையாடச் சடையாடக் கங்கை யாடப்
பிறங்குமலற் கணையாடப் பாச மாடக்
கறையாட வங்குசஞ்செம் பட்டு மாடக்
கனதனங்க ளசைந்தாடக் கடம்பு மாட
மறையாடக் கலையாட மந்த்ர மாட

மகிழ்ந்துபசு பதிமனமுஞ் சிறந்தே யாடக்
குறையாத வளஞ்செறிசங் களையில் வாழுங்
குலவுபுவ னேஸ்வரியே யாட ருஞ்சல் 6

மலரழகக் குச்சமுத்து மாலை யாட
மதிக்கருழுக் குத்தியணி முத்து மாட
இலகுவயி ரக்குழழயில் முத்து மாட
வியைந்தகொப்பு முத்தாட விழைக ளாடச்
சலசலகை வளையாடச் சதங்கை யாடச்
சரிசாடச் சங்கரனுர் மனமுமாடப்
புலவரியல் பாடியசங் களையில் வாழும்
போற்றுபுவ னேஸ்வரியே யாட ருஞ்சல் 7

இளமதிபோற் குலவுநுதற் றிலக மாட
இலங்கொளிபொற் கொடியனைய விடையு மாட
வள முகிலின் வண்ணவகிற் கூந்த லாட
மங்கலலக் கணமமையுந் தோனு மாடத்
தளதளொச் சிறுபவளப் பற்களாடச்
சார்ந்ததவ வடியருளந் தானுமாடக்
களமர்களே ருழுவுறுசங் களையில் வாழுங்
கருதுபுவ னேஸ்வரியே யாட ருஞ்சல் 8

நச்சரவக் கச்சசைத்து நடனமாடும்
நம்பனிடத் திருப்பாகமாளுந் தாயே
இச்சகத்திற் றனைநினைவோ ரிடரை நீக்கும்
ஏகதந்த விநாயகன் கந்தனையு மீன்ற
அச்சதனின் றங்கையரே யாட ருஞ்சல்!
அணியவரத் தங்கையரே யாட ருஞ்சல்!
பச்சைமரப் பொழிலுறைசங் களையில் வாழும்
பணிகொள்புவ னேஸ்வரியே யாட ருஞ்சல் 9

வாழி

கார்வாழி திருநீறைந் தெழுத்தும் வாழி!

கணபதியுங் காரியுங்கந் தனுமே வாழி!
ஏர்வாழி யறுசமய மென்றும் வாழி!

எழிலான நால்வருண மினிது வாழி!
பார்வாழி, பரமசிவரும் பறையும் வாழி!
பதிவாழி பராபரைமே ஹஞ்சல் வாழி!
சீர்வாழி யடியவர்கள் சிறந்து வாழி!

செய்யடுவ னேஸ்வரிதாள் வாழி! வாழி!! 10

எச்சரிக்கை

திருவார்மதி யரவோடணி சிவையே! எச்சரிக்கை!
திகழ்சங்களை நகர்மேவிய தேனே எச்சரிக்கை!
உருவாகிய வயிர்யாவினு முறைவாய் எச்சரிக்கை!
உயர்சங்களை தனில்வாழ்வறு முழையே! எச்சரிக்கை!
மருவார்சிவ ஞெருபாகமாள் மானே! எச்சரிக்கை!
வளச்சங்களை வாழும்பிகை மாதே! எச்சரிக்கை!
கருவாகிய உயிர்யாவினுங் கலந்தாய்! எச்சரிக்கை!
கமலம் நிறை சங்களைமுக் கண்ணே! எச்சரிக்கை!
தகைசேரொரு இமவான் பெறு தாயே! எச்சரிக்கை!
தருமேவசங் களை மேவிய தவமே! எச்சரிக்கை!
தொகையாகிய மயிடன்றலை துணிந்தோய்! எச்சரிக்கை!
தொடர்சங்குகள் குழ்சங்களைத் துணைவி! எச்சரிக்கை!

பராக்கு

மதிவதன மலரழக மானே!	பராக்கு
மகிமமெபறு சங்களைசேர் மயிலே!	பராக்கு
கதியமரர் பெறவருள் செய் கமலி!	பராக்கு
கனஞ்செறிசங் களைவாழ்கள் னினையே!	பராக்கு

அழகுசெறி சங்களைவா ழமலை!

பராக்கு

ஆதிசிவ காமசுந் தரியே!

பராக்கு

பழனமுறு சுதுவைநகர்ப் பரையே

பராக்கு

பத்திசெயுஞ் சங்களைப்பார் வதியே

பராக்கு

லாலி

மதியைநிகர் வதனவுமை மலையில்வளர் மானே!

வாழ்வான சங்களையில் வரராச மயிலே—லாலி, லாலி

கதியருஞ்சுஞ் சுதுவைநகர் விமலையெனு மானே

கலைகள்செறி சங்களைவாழ் கனராச மயிலே—லாலி, லாலி

விதியோடு மரியறியா விமலையெனு மானே

மேலான சங்களையில் விறல்ராச மயிலே—லாலி, லாலி

முதியமறை யடிபரவு மூலமுதல் மானே

முதன்மைசெறி சங்களைவாழ் முதல்ராச மயிலே—லாலி, லாலி

மங்களம்

மங்களம்! சுபமங்களம்!!

மங்களம்! ஜெயமங்களம்!!

ஆதிசிவன் இடத்திலுறை அம்பினகயே! - மங்களம்!

சோதிசிவ ஞானமருள் சோதியனே! - மங்களம்!

பாதியமை யாகவுறை பார்ப்பதியே! - மங்களம்!

நீதிதிலை நிற்கவருள் நின்மலையே! - மங்களம்!

மங்களம் சுபமங்களம்! மங்களம்! ஜெயமங்களம்!!

சித்தாந்த வித்தகியே! தேவியே! - மங்களம்!

சித்தர் தொழு முத்தமியே! சிவயே! நன் - மங்களம்!

சாற்றுநல சங்களையில் வாழ்பவனோ! - மங்களம்!

சகல புவனேஸ்வரியாம் தாயே! நன் - மங்களம்!

மங்களம்! சுபமங்களம்! மங்களம்! ஜெய மங்களம்!!

திருச்சிற்றம்பலம்

—
சிவமயம்

சுதுமலை

அருள்மிகு ஸ்ரீ புவனேஸ்வரி அம்பாள் துதி

பண்டிதர் செ. சிவப்பிரகாசம் இயற்றியது

சந்தக்கவிமாலை (ஆசிரிய விருத்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

1. உலகெலாம் வணங்கும் ஒருபெருந் தேவி
உழையன ஒதிடுந் தாயே !
அலகிலா அண்டம் அளைத்தையும் கன்ற
அருமீபெருஞ் சத்திஅம் பிகையே !
நிலவுலாஞ் சடையோ னிடத்தினி ஸமர்ந்த
நிமலையே ! நமதிடர் கடிந்து
பலவருள் பொழியும் சுதுமலை அமர்ந்த
பவானியே ! புவனைஸ் வரியே !

வேறு

2. ஈசுரண் தேவி ! ஈஸ்வரி எனவே
என்றும் எவரும் போற்றவே !
பாசுரம் பலவும் பகர்வித் தவளே !
பரரயே ! சிவையே ! பார்ப்பதி !
நேயமோ டென்றும் நினையும் அடியார்
நெஞ்சினுள் நிறைந்து நின்றிடும்
பேசருஞ் சத்தி புவனேஸ் வரியே !
பெரிது மெமக்கு அருள்கவே !

வேறு

3. பரையெனச் சிவையெனப் பார்ப்பதி தானெனனப்
பலபல நாமங்கள் பத்தியி ஞற்சொலி
உரைதடு மாறிநின் ருளமுரு கும்மவர்
உளமது குடிகொண்ட உயரருட் தேவியே
தரைபுகழ் சுதுமலை தனிலமர்ந் தருள்புரி
சங்கரன் தேவியே! சாம்பவி! அம்பிகை!
விரைதரு கமலமென் பதமலர் தருவையே!
வீறுட ஞருள்புவ னேஸ்வரி நீயே!

வேறு

4. சிவனிடத்தி லமர்த்தருள்செய் தேவிபரா சக்தி!
சித்தியெலாந் தருபவனே! தேவிபரா சத்தி!
உவமனிலா மகத்துவத்தா லோதரிய தாயே!
உலகமெலா மீன்றெடுத்த உத்தமியாந் தாயே
நவநவமாஞ் சித்தியெலாம் நல்குமருட் கெளரி!
நலவளஞ்சேர் சுதுமலைவாழ் நாயகியே! கெளரி!
பவமெவையும் போக்கியெமைப் பாதுகாக்கும் முக்கட்
பார்ப்பதியே! புவனேஸ்வரி யாமெங்களம்மே!

வேறு

5. உலகெலாம் மகிழ்ந்திடு முயரறங்கள்
ஓங்கவே ஓம்விடு முத்தமியே!
நலமெலாம் நயந்தருள் நாயகியே!
நம்பினேர் தம்மன நாயகியே!
அலகிலா அடியவ ரடிபரவ
அவரவர்க் கருள்புரி அம்பிகையே!
தலமுயர் சுதுமலை கோயில்கொண்ட
சத்தியாம் புவனேஸ் வரியம்மே!

வேறு

6. மாடமதுரை தன்னின் மேவி
 மகிழ்ந்தே அருளும் மலைமகள் !
 நாடு மடியார் நன்கு மகிழு
 நலவ ருள்புரி நாயகி !
 பாட அருளும் பரனின் தேவி !
 பராபரை யெனும் பார்ப்பதி !
 வீடதருளி விளங்கு நாயகி !
 விமலை புவனேஸ் வரியம்மே !

வேறு

7. காஞ்சிமா நகரின் மன்னுங்
 காமக்கோட் டத்து வாழ்ந்து
 நாஞ்செயும் வழிபா டேற்கும்
 நலவன்பூ ரணியா மம்மே !
 வாஞ்சைசேர் கயயியின் மன்னும்
 மங்கள பீடத் தாயே !
 நாஞ்சிவ வாழ்வு வாழு
 நன்கருள் புவனேஸ் வரியே !

8. பகருநற் கோகர் ணத்துப்
 பத்திர காளி யாகி
 நிகரிலாப் பைர வத்திற்
 பைரவி யாகி நின்றே
 சுகமெலாம் போற்றும் நெமி
 சுத்தில் - வாழு தேவி யாகி
 உகமெலாங் கடந்து நிற்பை
 உயர்புவ னேஸ்வரி யம்மே !

9. ஜிம்பத்தோ ரக்கரத்தி னரும்பொருள்
தானே யாகி
ஜிம்பத்தோ ரக்கரத்து ஸமர்ந்தருள்
தாயே போற்றி !
ஜிம்பத்தோ ரக்கரத்தை அகந்தனிற்
செபிப்போர்க் கென்றும்
ஜிம்பத்தோ ரக்க ரத்துள்
அருள்புரி புவனேஸ்வரியே !

வேறு

10. அறுபதும் நாலும் ஆகிய
சத்தி பீட மதாய்
உறுப்பரை ! சிவவயே ! உயரரு
ளொளியே ! உமையென வருபவளே !
நறுவிரை கமல நற்பதத்
தின்பம் நமக்கருள் நாயகியே !
பெறுமரு ஞனதே சுதுமலை
தனில்வாழ் புவனேஸ் வரியம்மே !
திருச்சிற்றம்பலம்

ஏ.

அம்பாள் துணை

திருக்கோயிலிலே செய்யத்தகாதன்.

ஆசாரமில்லாது போதல், கால் கழுவாது போதல், எச்சில் உமிழ்தல், மலசலங் கழுத்தல், மூக்குநீர் சிந்துதல், பாக்கு வெற்றிலை போடுதல், சுருட்டுப் பிடித்தல், நந்தி பலிபீடம் முதலியன அமைக்கப்பெற்ற உயர்ந்த இடத்திலே உட்காருதல், தூங்குதல், படுத்துக்கொண்டிருத்தல், காலை நீட்டிக்கொண்டிருத்தல், மயிர் கோதி முடித்தல், சிரசிலே தலைப்பாகை தரித்தல், தோனிலே அங்க வஸ்திரம் போட்டுக் கொள்ளுதல், போர்த்துக் கொள்ளுதல், நிருமாவியத்தை மிதித்தல், வீணாவார்த்தை பேசுதல், சிரித்தல், சண்டையிடுதல், விளையாடுதல், சூதாடுதல், சுவாமி, பலிபீடம், நந்தி, மயில் என்னும் இவைகளுக்குக் குறுக்கே போதல் முதலிய செயல்கள் கோயிலின் தூய்மையைக் குறைக்கவும், கோயிலை இழிவுபடுத்த வும் அகியவை. ஆகையால், அவைகளை ஒரு பொழுதும் மறந்தும் செப்பியலாகாது. திருக்கோயிலுக்குச் சென்று இறை வழிபாடு செய்து ஸ்ரீ புவனேஸ்வரி அம்பாள் அருளோப் பெற்று இன்பமட்டவீர்களாக.